ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1923.-ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 241

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ'εὐθείας πρὸς τὸν ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία δρ. 50.—	Ἐξάμ. δρ. 25
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	» Φρ. 50.—	» Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	» Δολ. 4.—	» Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλογραφίας: 30 λεπτὰ ἡ λέξις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ

Ἑσπερινὸς σημαίνει. Τὶς μακρυνὲς καμπάνες ἄκου:
Μιὰ μέρα περασμένη καὶ μιὰ ζωὴ χαμένη
Κ' ἕνα νερὸ ποῦ χύθηκε στὰ βάθη χέρσου λάκκου...

Ἑσπερινὸς σημαίνει. Τὶς θλιβερὲς καμπάνες ἄκου:
Τ' Ὡραῖο γοργὰ διαβαίνει κι' ἡ εὐτυχία πεθαίνει
καὶ τὸ στερνὸ χαμόγελο σβύεται καὶ πάει τοῦ κάκου,

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΓΙΑ ΜΟΔΙΣΤΡΟΥΛΕΣ

—Φθάνει ἕνα φλακονάκι μυρωδιά γιά νά ἐξασφαλίσετε τήν συγκατάθεσιν μιᾶς μοδιστρούλας. Μάλιστα, ἄν μπορέσετε καί τό ξεβουλώσετε ἐσεῖς ὁ ἴδιος τό φλακονάκι ἀκόμα καλλίτερα. Ἴσως ἡ μοδιστρούλα σας ἀρχίσει τότε καί νά σᾶς ἀγαπᾷ. Πάντα ἡ μοδιστροῦλες ἀγαποῦν τούς κυρίους πού ἔχουν κάποιο *Sic* ὅταν ξεβουλώνουν τά φλακονάκια.

—Ἀναμφιβόλως ὁ ἔρως μιᾶς μοδιστρούλας εἶνε πολύ δυνατός, ὅταν θέλουμ' ἐμεῖς. Γιαὐτό πάντα πρέπει νά προσπαθοῦμε νά θέλουμε. Ποτὲ μιά μοδιστρούλα δὲν ἔχει δική της θέλησιν. Θέλει πάντα ὅ,τι θέλουμ' ἐμεῖς. Ἕνα μόνο πρέπει νά προσέχουμε : Νά μή θελήσουν τό ἴδιο καί οἱ ἄλλοι.

—Ἡ μοδιστροῦλες ξεύρουν πολύ καλά τήν ζωή. Ἀποφεύγετε λοιπόν νά τῆς κοροϊδεύεται, λέγοντις πώς εἶναι ἡ πρώτη φορα πού ἀγαπᾶτε. Μιά εἰλικρινῆς ἐξομολόγησις γιά ὅλα θά σᾶς ἐξασφαλίσῃ τήν συμπάθειάν των. Κ' εἶναι ἀρκετά εὐχάριστον πρᾶγμα νά σᾶς συμπαθήσῃ μιά μοδιστρούλα. Εἶναι τό μόνο κορίτσι πού δὲν μιλᾷ ἀμέσως γιά τό γάμο.

—Μή ἀνοίξετε ποτὲ τό τσαντάκι μιᾶς μοδιστρούλας, πρᾶγμα πολύ συνηθισμένο, γιά νά δῆτε τί ἔχει μέσα.., Ἄν ἔχῃ καμμιά ὕποπτη σημειωσούλα ἡ κανένα ραβασάκι.

Ποτὲ ἡ μοδιστροῦλες δὲν χωνεύουν ἕναν κύριο πού ἀνοίγει μόνος του τό τσαντάκιτους. Ἀφῆστε νά τό ἀνοίγουν ἡ ἴδιες γιά νά σάς πείσουν πώς δὲν ἔχουν σχέσιν μέ ἄλλον.

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΔΥΣΤΥΧΙΑ

Τήν εὐτυχία, πού μοῦ χώρισες, πολυαγαπημένη μου, ἀγωνίσου νά τήν σηρῶῃς ἐπάνω στήν ἀληθινή ἀγάπη. Πίστευσε πώς ὅταν περάσουν τά χρόνια, πού μᾶς ἀφίνουν νά βλέπωμε παντοῦ τά ἄνθη καί τό φῶς, μόνον ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης θά μπορέσῃ νά μᾶς ξανανειώσῃ.

Τίποτε δὲν εἶνε πού νά ἐμποδίζῃ τήν ἀληθινή ἀγάπη νά ξαπλωθῇ καί στόν κόσμο ἐκεῖνο πού ζοῦνε οἱ ἄνθρωποι πού φοβοῦνται νά τήν ἐκτιμήσουν καί τρέμουν νά τήν καταλάβουν. Κι' αὐτούς ὅμως θά τούς ἀγκαλιάσῃ ἡ ἀληθινή ἀγάπη μας καί ἡ ψυχή τους, στή μεγάλη της μεταρσίωση, θά μιλήσῃ γλυκαλόγια γιά μᾶς. Τότε θά πιστεύσουν κ' ἐκεῖνοι πώς δὲν εἶνε ὅλα ψεύμματα, πώς ὑπάρχει κάτι πειό πάνω ἀπό τή γῆ, πειό πάνω ἀπό τόν κόσμο τόν δικό τους, κάτι πού εἶνε σάν θρησκεία τοῦ κόσμου καί σάν λατρεία τοῦ Οὐρανοῦ : Ἡ ἀληθινή ἀγάπη,

Μόνος μου ἄνοιξα τό δρόμο τῆς δυστυχίας μου, ἀγαπημένη μου, μόνος μου τώρα θά γυρίσω πίσω. Μιά καρδοῦλα τρυφερή καί μιά θερμή ἀγκαλιά. Μιά ἀγάπη ἀτέλειωτη καί ἕνα χάδι στό μέτωπό μου πού ρωτίδωσε ἡ δυστυχία μου, τό δικό μου δημιούργημα. Νά τί εἶνε σήμερα ἡ εὐτυχία μου, ἡ εὐτυχία μου ἡ δυστυχισμένη, ἡ δυστυχισμένη ὡς που νά γίνῃ ἀπόλυτη. Καί θά γίνῃ γρήγορα ἀπόλυτη. Νοιώθω ὅλη τή δύναμι νά θελήσω. Θέλω νά ζήσω καί ζωή... χωρίς τήν ἀγάπη, τήν ἀγάπη τή δική σου, εἶνε γιά μένα κάτι τό ἀσύλλητο. Ἀφησέ με νά ζήσω ὅπως θέλω ἐγώ. Ἀφῆστε μας, ἐσεῖς ὅλοι, νά ζήσωμε στόν κόσμο τό δικό μας. Στόν εὐλογημένο μας τόν κόσμο.

ΞΗΠΕΡΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«*Θυσία ἀνώφελη*». Διήγημα τοῦ κ. Τεύκρου Ἄνθια. Ἔκδοσις Ἀγκύρας. Πρόκειται περί ἔργου πολύ ρωμαντικοῦ, ἀπό ἐκεῖνα πού κατορθώνουν καί συγκινοῦν. Ἐπιμέλεια ὕψους ἐπαινετή καί ψυχολογία χαρακτήρων ἀκριβής. Πωλεῖται εἰς ὅλα τά βιβλιοπωλεῖα.

Τό «Ἀσφαλτωμένο περιβόλι». Δράμα κοινωνικόν καί ἱστορικόν, σε τρία μέρη. Συγγραφεύς ὁ κ. Δημ. Κυριακίδης (σύντροφος). Σκηνικῶς τέλειον, ὡς ἔμπνευσις πολύ ἐπιτυχής. Ἐμφάνισις βιβλίου καλλιτεχνική. Τιμᾶται δραχ. 5.

"ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ,,

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΝ...

Ἡ δεσποινίς Ρίτα εἶχεν ἐκνευρισθῆ πλέον. Αὐτή ἡ ἔλλειψις τῶν σπιτιῶν τήν ἀνάγκαζε νά γυρίζῃ ὅλη μέρα τούς δι,όμους τῶν Ἀθηνῶν γιά νά ἐπιτύχῃ καμμιά καμαρούλα. Αὐτή μέ τήν μητέρα της ἔμεναν στό σπίτι μιᾶς θείας της. Ἡ θεία της ὅμως τώρα φαίνεται ὅτι στενοχωρήθηκε πολύ καί ἀπεριφράστως εἶπε μιά μέρα τῆς Ρίτας ὅτι καιρός πλέον ἦταν νά φροντίσουν νά ἐγκατασταθοῦν κάπου ἀλλοῦ. Ἀπό τήν ἡμέραν ἐκείνη ἤρχισαν τά μαρτύρια τῆς Ρίτας. Παντοῦ ἐπῆγε, παντοῦ ἐρώτησε. Ἀλλά ματαίως. Ὡς που μιά μέρα ἀναγκάσθηκε νά παίξῃ καί τό τελευταῖο ἀτοῦ της: Ἐπῆγε στό φίλο της τόν Μεμά καί τόν παρεκάλεσε νά τήν βοηθήσῃ εἰς τήν ἐξεύρεση στέγης. Ὁ κ. Μεμάς, ἕνας εὐγενέστατος νέος, πού ἔδειχνε πώς εἶχε νοστιμευθῆ πολύ τήν παχουλούλα Ρίτα, προθύμως ἐδέχθη νά τήν συνδράμῃ..,

—Καί δὲν μοῦ τόλεγες τόσο καιρό ; τῆς εἶπε. Γνωρίζω ἕνα δωμάτιο πού ἐνοικιάζεται. Ἔχει καί ἔπιπλα καί θά εἶνε πολύ κόμοδο γιά σᾶς.

Καί τήν ὡδήγησε σ' ἕνα ἀπαρτεμάν. Ἐμπῆκαν σ' ἕνα πλουσίως διακεκοσμημένον δωματιον, πού μᾶλλον μέ χῶλ ἔμοιαζε.

—Τίνος εἶνε αὐτό τό σπίτι ; ἠρώτησεν ἡ Ρίτα.

—Τοῦ θείου μου...

—Ὡραῖο δωμάτιο. Πολύ ἀναπαυτικά θά εἴμεθα ἐδῶ μέσα...

—Βλέπεις πόσο ὥμορφα τόχει στολίσει ὁ ἐξάδελφός μου ;

—Ὁ ἐξάδελφός σου ;

—Ἄ, ναί... Ἐξέχασα. Δὲν εἶνε τοῦ θείου μου τό σπίτι, ἀλλά τοῦ ἐξαδέλφου μου...

- Καί τό νοικιάζει;

Ἔχει φύγει γιά τάς Ἰνδίας... Ἄ, εἶνε ἕνας πολύ καλός φίλος ὁ Ἀλέξανδρος...

—Μά δὲν εἶναι ἐξάδελφός σου ;..

—Ἐπρόκειτο νά πάρῃ τήν ἐξαδέλφη μου, μά τά χαλάσανε κι' ἔτσι δὲν ἔγινεν ἐξάδελφός μου...

—Ὁπωσδήποτε, πρέπει νά βροῦμε κάποιον μέ τόν ὁποῖον νά συνεννοηθοῦμε. .

- Κάθε συνεννόησις θά γίνῃ μαζῆ μου, Ρίτα...

—Μαζῆ σου ; σ' ἔχουν λοιπόν πληρεξούσιον στό σπίτι αὐτό ;

—Ἄκουσε. Ρίτα, ἔκανε σοβαρά-σοβαρά ὁ Μεμᾶς ἐνῷ ἐν τῷ μεταξύ ἐφρόντισε νά προσφέρῃ στή Ρίτα μιά θέση σ' ἕναν καναπέ. Τό δωμάτιον αὐτό εἶνε ἐντελῶς δικό μου,..

Δικό σου ; Δὲν κάθεσαι λοιπόν μέ τήν μητέρα σου ;

—Δηλαδή... εἶνε ἡ γκαρσονιέρα μου... Μή τρομάζῃς... Πίστευσε πώς εὐχαρίστως θά τήν παραχωρήσω σ' ἐσένα γιά ἕνα, γιό δύο, γιά τρία χρόνια...

—Ἄ, Μεμά, ἔκανε ἀνήσυχη ἡ Ρίτα... Δὲν ἤθελα ποτὲ νά πατήσω σὲ γκαρσονιέρα... Πρέπει νά φύγουμε γρήγορα... Ἡ μαμά εἶνε στό σπίτι καί θά περιμένῃ...

—Μήν ἀνησυχῆς, ἀγάπη μου... Ὅταν προσφέρῃς στή μαμά σου μιά τέτοια καμαρούλα θά σοῦ τά συγχωρήσῃ ὅλα.

—Ἄ, μά ὄχι ἔτσι... Δὲν εἴπαμε νά εἶσαι σοβαρός ;

—Μήπως μᾶς βλέπει κανείς;.. Ξέρεις πολύ καλά ὅτι πολλές φορὲς ἔπνιξα μέσα μου τόσες ἐπιθυμίες, πού μοῦ γεννοῦσεν ἡ ἀγάπη μου... Ἄ, εἶνε μαρτύριο αὐτό, Ρίτα. .

—Ὡρίστε τώρα... ἀρχίσαμε καί τά φιλιά... Κι' ἄν γυρίσῃ ἡ μαμά στό σπίτι καί δὲν μ' εὕρῃ ;

- Ὥστε λείπει ἡ μαμά σου ;

—Ναί, γυρίζει κ' αὐτή γιά σπίτι... Μά ἄφησέ με ἐπί τέλους...Σπίτι μ' ἔφερες νά δῶῃ...

—Μή μέ βασανίζῃς, Ρίτα. Ξέρεις πόσον καιρό ὑπέφερα ὡς που νά κατορθώσω νά βρεθοῦμε μαζῆ. Ἄφησέ μου τό χέρι σου. Μοῦ κάνει τόσο καλό...

—Μά δὲν συλλογίζεσαι τή μαμά..; Ἀντί νἄρθῃ μέ τό τραῖνο τῶν 8 μπορεῖ νά πάρῃ τῶν 7...

—Μά δὲν γυρίζει γιά σπίτι. ;

—Ναί... ἔχει κατέβει στόν Πειραιᾶ... Τί τρόπος εἶν' αὐτός, Μεμά;... Μ' ἔφερες ἐδῶ μέσα γιά νά...

—Θά σοῦ ἐξηγήσω, Ρίτα. Σκῦψε νά σοῦ πῶ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΑΓΑΠΗ ΜΟΝΟΜΕΡΙΤΙΚΗ

Ἕνας Κύριος, μία Κυρία

Ἡ κυρία.—Pardon, ὁ κεντρικός σταθμός, παρακαλῶ...

Ὁ κύριος.—Ὀλίγον παρά κάτω... Ἐκεῖ ποῦ εἶνε τά φῶτα.

Ἡ κυρία.—Στά πολλά δένδρα;

Ὁ κύριος.- Ἀκριβῶς.

Ἡ κυρία. - Μεσσί....

Ὁ κύριος.- Δὲν θά προλάβετε ὅμως τῶν 8 καί 20. Μόλις πρό δύο λεπτῶν ἔφυγε.

Ἡ κυρία.—Θεέ μου, τί ἄτυχία... Τώρα; Τί ὥρα ἔχει ἄλλο τραῖνο, κύριε;

Ὁ κύριος.—Στάς 10. Ἀλλά μπορεῖτε νά φύγετε καί μ' αὐτοκίνητο.

Ἡ κυρία.—Ἄ, εἶνε ἀδύνατο. Δὲν ταξειδεύω ποτὲ μέ αὐτοκίνητον. Ἄχ, πῶς θά περάσουν δυό ὧρες...

Ὀλιγόλεπτος σιωπή.

Ὁ κύριος.—Πηγαίνετε στή Λάρισσα;

Ἡ κυρία.—Ὄχι στή Θεσσαλονίκη...Ἄ, δὲν ξεύρετε, κύριε, πόσον στενοχωρήθηκα πού ἔχασα τό τραῖνο. Καί βιάζομαι τόσον.

Ὁ κύριος.—Σᾶς περιμένουν ἴσως.

Ἡ κυρία.—(Νευριάζει ξαφνικό). Νά ξεύρατε, κύριε, τί μέ περιμένει. Νά ξεύρατε ποῦ πηγαίνω...

Ὁ κύριος. -Κανένα δυστύχημα ἴσως...

Ἡ κυρία.—Δυστύχημα λέτε; Ἐγώ τό θεωρῶ εὐτύχημα. Ἄ, αὐτή τή φορά θά τόν κτυπήσω ἀποτελεσματικά...

Ὁ κύριος,—Εἶσθε πολύ ταραγμένη...

Ἡ κυρία. – Ξεύρετε πού πηγαίνω ; Πηγαίνω στήν Θεσσαλονίκη... στή Θεσσαλονίκη γιά ν' ἀπατήσω τόν ἄνδρα μου μέ τόν ἐξάδελφό του... Ὅλοι οἱ ἄνδρες εἶναι τέρατα...

Ὁ κύριος.—Θά ἔχετε τό ἀτύχημα νά ἔχετε ἰδιότροπον σύζυγον...

Ἡ κυρία.—Τόσον ἰδιότροπον, κύριε, ὥστε ἀφίνει τήν γυναῖκα του καί κλειδώνεται στήν κουζίνα μέ τῆς πλύστρες...

Ὁ κύριος.—Ἔχετε δίκαιον. Εἶσθαι δυστυχισμένη..

Ἡ κυρία.—Ἄ, θά τόν ἐκδικηθῶ τελειωτικά αὐτή τήν φοράν.

Ὁ κύριος.—Νομίζω ὅμως ὅτι ὁ σκοπός σας μπορεῖ νά ἐκπληρωθῇ καί χωρίς νά ὑποβληθῆτε εἰς τούς κόπους ἑνός τόσον κουραστικοῦ ταξειδίου.

Ἡ κυρία. Λέτε ;

Ὁ κύριος.—Ὑποθέτω...

Ἡ κυρία. Μά δὲν κάνει... Εἶσθε ἕνας ξένος...ἐνῷ ὁ ἐξάδελφός του...

Ὁ κύριος. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι τό κακόν. Ἕνας σύζυγος δὲν μπορεῖ ν' ἀνησυχήσῃ καί τόσον ἄν ἡ γυναῖκα του μείνῃ λιγάκι μόνη μέ τόν ἐξάδελφό του. Δηλαδή θέλω νά πῶ ὅτι μέ τόν κύριον αὐτόν δὲν θά κατορθώσετε νά ἐκδικηθῆτε τόν ἄντρα σας ὅσον θέλετε.

Ἡ κυρία.—Ἔχετε δίκαιον... Ἔρχεται τό τραῖνο...

Ὁ κύριος.—Δὲν κάθομαι μακρυά... Λοιπόν ;.. (Ὕστερα ἀπό ὀλίγα ὧρες).

Ἡ κυρία. -Τόν ἔφτιαξα μέ τά κρεμμυδάκια. Τώρα ἄν τοῦ ἀρέσῃ ἄς ξανακλειδωθῇ στήν κουζίνα...

Ὁ κύριος.—Πολύ ὡραῖον μάθημα...

Ἡ κυρία.—Χαίρετε, κύριε. Μερσί. Σᾶς ἀγαπῶ.

Ὁ κύριος. - Παρακαλῶ...Σᾶς λατρεύω...

Μ. ΣΤΗΡΙΟΣ

στ' αὐτί... Σὲ ποθῶ..!

—Ἄ, κύριε, τό παράκανες... Θαρρῶ πώς θά γράψω τῆς μαμᾶς νἄρθῃ...

—Νά τῆς γράψῃς;..

—Ναί, ἀπό τήν Πειραιᾶ θά ἐπήγαινε στή Θεσσαλονίκη. Ἐκεῖ μᾶς εἶπαν πώς ὑπάρχουν σπίτια ξενοίκιαστα.

—Ὥστε βρίσκεται στή Θεσσαλονίκη ἡ μαμά σου..;

—Ναί.. Μά στάσου, λοιπόν... θά μέ ξυλώσῃς... Ἄ, παρακαλῶ... ὄχι καί δάγκες... Ἄχ, τί ἔκαμα ναρθῶ ἐδῶ μέσα..."Ἀφησέ με, Μεμά. Ἐβράδυασε... Νά... ὁρίστε... σ' ἐφίλησα... ἄφησέ με τώρα... Μήν εἶσαι κακός...

—Λοιπόν ; τί ἀπεφάσισες γιά τό σπίτι ; Θαρθῆτε ; Τό παραχωρῶ εὐχαρίστως.

—Ἄφησε νά ξανάρθω κι' αὔριο νά τό δῶ καλλίτερα ποὺ θἄναι μέρα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

"ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ,,

MARIA CORRELLI

ΓΚΛΟΡΙΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπό Λίδος ALEX

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ βραδειά ἦταν τόσο ὥμορφη τόσο μαγευτική, ὥστε γιά λίγη ὥρα ἔμειναν καί οἱ δύο σιωπηλοί ὡς νά διετέλουν ὑπό τήν γοητείαν τῆς σεληνόλει στης παραλίας.

—Γιά τέτοιες ὥμορφες στιγμές, εἶπεν ἔξαφνα ὁ νεαρός πρίγκηψ μέ αἰφνίδιον ἐνθουσιασμόν ἀξίζει νά χάσῃ κανεὶς ἕνα στέμμα. Ἔτσι τούλάχιστο θά εἶμαι βέβαιος πώς ἐξαγοράζω τήν εὐτυχία μου.

—Ἀλβέρτο, ἐψιθύρισεν ἡ Γκλόρια μέ τό πρόσωπόν της ἀκουμπισμένο εἰς τό στῆθός του φοβᾶμαι, ἀγάπη μου, μήν ἔλθῃ μία ἡμέρα καί μετανοήσῃς γιά τή θυσία πού κάνεις... Σκέψου το καλά...

—Γκλόρια ! γιατί μέ προσβάλλεις, ἀφοῦ ξέρεις πόσο τρελλά σ' ἀγαπῶ ;..,

—Μά, ἀγάπη μου, δὲν θέλω νά σέ κάμω δυστυχισμένον. Οἱ γονεῖς σου...

—Ἄφησέ με ἥσυχον μέ τούς γονεῖς μου ! Μέ ἐρώτησαν ἐμέ ὅταν μέ ἔφεραν εἰς τόν κόσμον ἄν ἤθελα νά εἶμαι γυιός Βασιλιᾶ;.. Πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶμαι φύσει φιλελεύθερος καί δημοκράτης καί ἄν ἦταν κάτι πού θά ἤθελα νά κατορθώσω εἶνε ἕνα καί μόνο : Μία εἶνε ἡ φιλοδοξία μου : νά μποροῦσα νά συντελέσω στήν εὐτυχία τοῦ Λαοῦ μου!...

—Τό ἴδιο μιλεῖ καί ὁ Θόρντ ! διέκοψεν ἡ νεαρά κόρη καί τό πρόσωπόν της ἔλαμψεν ἀπό εὐχαρίστησιν. Ἄν μποροῦσε νά σέ ἄκουε !...

—Ποιός ξεύρει ἄν δὲν γίνῃ καί αὐτό, —καί τά μάτια τοῦ νεηροῦ Βασιλόπαιδος ἔλαβον μίαν ἀλλόκοτον ἔκφρασιν ἐνῷ ἐξηκολούθησε.—Ἀπό τήν ἐποχή πού ἐκατάλαβα τόν ἑαυτόν μου, μία ἦταν ἡ ἐπιθυμία μου, ἕνα τό ὄνειρόν μου : Νά καταργηθῇ ἕνα σύστημα τόσο ἄδικο πού δίδει τό δικαίωμα εἰς ἕναν ἄνθρωπο νά κυβερνᾷ ἄλλους μεγαλειτέρας ἀξίας ἀπ' αὐτόν μόνον καί μόνον διότι ἡ τύχη τόν ἔκαμε αὐτόν τόν ἄνθρωπον Βασιλέα !

—Ἀλβέρτο σύ μιλᾷς ἔτσι;

—Ναί ἐγώ! Καί ἄν σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶμαι μέλος τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος ; "Ἄν σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶμαι φίλος τοῦ Σέργιου Θόρντ ;

—Δὲν εἶνε δυνατόν ! ἀνέκραξεν ἡ Γκλόρια—καί ὁ νεαρός Πρίγκηψ διηγήθη ὅσα γνωρίζομεν περί τοῦ Πασκουΐνο Πρίντιπε, ὁ ὁποῖος ἐλπίσω νά ἐννόησαν οἱ ἀγαπητοί ἀναγνῶσται μας ὅτι δὲν ἦτο ἄλλος παρά αὐτός ὁ ἴδιος. Ἡ νεαρά κόρη παρηκολουθοῦσε τήν διήγησίν του μέ ὁλοὲν αὐξάνοντα θαυμασμόν καί ὑπό τό φῶς τῆς σελήνης ὁ Ἀλβέρτος ἔβλεπε τό πρόσωπον τῆς ἀγαπημένης του νά λάμπῃ ἀπό εὐτυχίαν.

—Ἀλβέρτο ! εἶπε, ἀκόμη ὡραιότερος εἶσαι ἀπ' ὅτι σ' ἐφανταζόμουνα καί εἰς ἐσένα πραγματικῶς ἀξίζει βασίλειον.

—Τό ἰδικόν μου βασίλειον εἶσαι σύ ! ἀπήντησεν ὁ νεαρός Βασιλόπαις—καί τό δεύτερον ὄνειρό μου εἶνε νά ζήσω μαζύ σου σέ μιά χώρα μακρυνή πού νά εἶμαστε καί οἱ δύο ἄγνωστοι μέσα εἰς τούς ἄγνωστους καί ξένοι μέσα εἰς τούς ξένους.

—Καί ἐγνώρισες βέβαια τήν Ντινόρα μέσα εἰς τήν συνεδρίασι τῶν Σοσιαλιστῶν ; ἠρώτησεν ἡ Γκλόρια μέ κάποιον δισταγμόν.

—Βέβαια ! ὑπέγραψα μάλιστα τόν ὅρκο μέ τό αἷμά της ; !

—Μέ τό αἷμα τῆς ἀδελφῆς σου !

—Μέ τό αἷμα τῆς ἀδελφῆς μου ; ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλβέρτος μή ἐννοῶν καί ἡ Γκλόρια ἐννοήσασα ἀπό τήν ἔκκλησίν του ὅτι διετέλει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἱστορικοῦ, προσεπάθησε νά διαφύγῃ

—Θέλω νά 'πῶ ἐγίνατε ἀδέλφια ὅπως ἐνεῖς ὅλοι 'κεῖ μέσα.....

—Ὄχι, δὲν ἤθελες νά πῇς αὐτό ! ἐτόνισεν ὁ νεαρός πρίγκηψ. —Ἐξηγήσου, Γκλόρια.

Ἡ νεᾶνις ἔμεινεν ἐπί τινας στιγμάς διστάζουσα, μά, τέλος, ἐφάνη λαμβάνουσα μίαν τελειωτικήν ἀπόφασιν.

—Ἔστω, εἶπεν δὲν μπορῶ νά σοῦ κρύψω τίποτε... Τόσο τό χειρότερο. Μάθε λοιπόν ὅτι ἡ Ντινόρα εἶνε ἀδελφή σου !... Παιδί ἐγκαταλελειμένο ἀπό κόποια ἀδικία τοῦ Πατέρα σου... Κάποιο εἰδύλλιο πρίν πανδρευθῆ...

—Ἄ ! καί ὁ νεαρός Πρίγκηψ ἔπιασε τό κεφάλι του ὡς νά ἐφοβεῖτο μήν ἐκραγῇ τό κρανίον του.

—Ἐστω, εἶπεν δὲν μπορῶ νά σοῦ κρύψω τίποτε... Τόσο τό χειρότερο. Μάθε λοιπόν ὅτι ἡ Ντινόρα εἶνε ἀδελφή σου !... Παιδί ἐγκαταλελειμένο ἀπό κόποια ἀδικία τοῦ Πατέρα σου... Κάποιο εἰδύλλιο πρίν πανδρευθῆ...

—Ἄ ! καί ὁ νεαρός Πρίγκηψ ἔπιασε τό κεφάλι του ὡς νά ἐφοβεῖτο μήν ἐκραγῇ τό κρανίον του.

—Ἄφησέ με ἥσυχον μέ τούς γονεῖς μου ! Μέ ἐρώτησαν ἐμέ ὅταν μέ ἔφεραν εἰς τόν κόσμον ἄν ἤθελα νά εἶμαι γυιός Βασιλιᾶ;.. Πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶμαι φύσει φιλελεύθερος καί δημοκράτης καί ἄν ἦταν κάτι πού θά ἤθελα νά κατορθώσω εἶνε ἕνα καί μόνο : Μία εἶνε ἡ φιλοδοξία μου : νά μποροῦσα νά συντελέσω στήν εὐτυχία τοῦ Λαοῦ μου!...

—Τό ἴδιο μιλεῖ καί ὁ Θόρντ ! διέκοψεν ἡ νεαρά κόρη καί τό πρόσωπόν της ἔλαμψεν ἀπό εὐχαρίστησιν. Ἄν μποροῦσε νά σέ ἄκουε !...

—Ποιός ξεύρει ἄν δὲν γίνῃ καί αὐτό,—καί τά μάτια τοῦ νεηροῦ Βασιλόπαιδος ἔλαβον μίαν ἀλλόκοτον ἔκφρασιν ἐνῷ ἐξηκολούθησε.—Ἀπό τήν ἐποχή πού ἐκατάλαβα τόν ἑαυτόν μου, μία ἦταν ἡ ἐπιθυμία μου, ἕνα τό ὄνειρόν μου : Νά καταργηθῇ ἕνα σύστημα τόσο ἄδικο πού δίδει τό δικαίωμα εἰς ἕναν ἄνθρωπο νά κυβερνᾷ ἄλλους μεγαλειτέρας ἀξίας ἀπ' αὐτόν μόνον καί μόνον διότι ἡ τύχη τόν ἔκαμε αὐτόν τόν ἄνθρωπον Βασιλέα !

—Ἀλβέρτο σύ μιλᾷς ἔτσι;

—Ναί ἐγώ! Καί ἄν σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶμαι μέλος τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος ; "Ἄν σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶμαι φίλος τοῦ Σέργιου Θόρντ ;

—Δὲν εἶνε δυνατόν ! ἀνέκραξεν ἡ Γκλόρια—καί ὁ νεαρός Πρίγκηψ διηγήθη ὅσα γνωρίζομεν περί τοῦ Πασκουΐνο Πρίντιπε, ὁ ὁποῖος ἐλπίσω νά ἐννόησαν οἱ ἀγαπητοί ἀναγνῶσται μας ὅτι δὲν ἦτο ἄλλος παρά αὐτός ὁ ἴδιος. Ἡ νεαρά κόρη παρηκολουθοῦσε τήν διήγησίν του μέ ὁλοὲν αὐξάνοντα θαυμασμόν καί ὑπό τό φῶς τῆς σελήνης ὁ Ἀλβέρτος ἔβλεπε τό πρόσωπον τῆς ἀγαπημένης του νά λάμπῃ ἀπό εὐτυχίαν.

—Ἀλβέρτο ! εἶπε, ἀκόμη ὡραιότερος εἶσαι ἀπ' ὅτι σ' ἐφανταζόμουνα καί εἰς ἐσένα πραγματικῶς ἀξίζει βασίλειον.

—Τό ἰδικόν μου βασίλειον εἶσαι σύ ! ἀπήντησεν ὁ νεαρός Βασιλόπαις—καί τό δεύτερον ὄνειρό μου εἶνε νά ζήσω μαζύ σου σέ μιά χώρα μακρυνή πού νά εἶμαστε καί οἱ δύο ἄγνωστοι μέσα εἰς τούς ἄγνωστους καί ξένοι μέσα εἰς τούς ξένους.

—Καί ἐγνώρισες βέβαια τήν Ντινόρα μέσα εἰς τήν συνεδρίασι τῶν Σοσιαλιστῶν ; ἠρώτησεν ἡ Γκλόρια μέ κάποιον δισταγμόν.

—Βέβαια ! ὑπέγραψα μάλιστα τόν ὅρκο μέ τό αἷμά της ; !

—Μέ τό αἷμα τῆς ἀδελφῆς σου !

—Μέ τό αἷμα τῆς ἀδελφῆς μου ; ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλβέρτος μή ἐννοῶν καί ἡ Γκλόρια ἐννοήσασα ἀπό τήν ἔκκλησίν του ὅτι διετέλει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἱστορικοῦ, προσεπάθησε νά διαφύγῃ

—Θέλω νά 'πῶ ἐγίνατε ἀδέλφια ὅπως ἐνεῖς ὅλοι 'κεῖ μέσα.....

—Ὄχι, δὲν ἤθελες νά πῇς αὐτό ! ἐτόνισεν ὁ νεαρός πρίγκηψ. —Ἐξηγήσου, Γκλόρια.

Ἡ νεᾶνις ἔμεινεν ἐπί τινας στιγμάς διστάζουσα, μά, τέλος, ἐφάνη λαμβάνουσα μίαν τελειωτικήν ἀπόφασιν.

—Ἔστω, εἶπεν δὲν μπορῶ νά σοῦ κρύψω τίποτε... Τόσο τό χειρότερο. Μάθε λοιπόν ὅτι ἡ Ντινόρα εἶνε ἀδελφή σου !... Παιδί ἐγκαταλελειμένο ἀπό κόποια ἀδικία τοῦ Πατέρα σου... Κάποιο εἰδύλλιο πρίν πανδρευθῆ...

—Ἄ ! καί ὁ νεαρός Πρίγκηψ ἔπιασε τό κεφάλι του ὡς νά ἐφοβεῖτο μήν ἐκραγῇ τό κρανίον του.

—Ἄφησέ με ἥσυχον μέ τούς γονεῖς μου ! Μέ ἐρώτησαν ἐμέ ὅταν μέ ἔφεραν εἰς τόν κόσμον ἄν ἤθελα νά εἶμαι γυιός Βασιλιᾶ;.. Πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶμαι φύσει φιλελεύθερος καί δημοκράτης καί ἄν ἦταν κάτι πού θά ἤθελα νά κατορθώσω εἶνε ἕνα καί μόνο : Μία εἶνε ἡ φιλοδοξία μου : νά μποροῦσα νά συντελέσω στήν εὐτυχία τοῦ Λαοῦ μου!...

—Τό ἴδιο μιλεῖ καί ὁ Θόρντ ! διέκοψεν ἡ νεαρά κόρη καί τό πρόσωπόν της ἔλαμψεν ἀπό εὐχαρίστησιν. Ἄν μποροῦσε νά σέ ἄκουε !...

—Ποιός ξεύρει ἄν δὲν γίνῃ καί αὐτό,—καί τά μάτια τοῦ νεηροῦ Βασιλόπαιδος ἔλαβον μίαν ἀλλόκοτον ἔκφρασιν ἐνῷ ἐξηκολούθησε.—Ἀπό τήν ἐποχή πού ἐκατάλαβα τόν ἑαυτόν μου, μία ἦταν ἡ ἐπιθυμία μου, ἕνα τό ὄνειρόν μου : Νά καταργηθῇ ἕνα σύστημα τόσο ἄδικο πού δίδει τό δικαίωμα εἰς ἕναν ἄνθρωπο νά κυβερνᾷ ἄλλους μεγαλειτέρας ἀξίας ἀπ' αὐτόν μόνον καί μόνον διότι ἡ τύχη τόν ἔκαμε αὐτόν τόν ἄνθρωπον Βασιλέα !

—Ἀλβέρτο σύ μιλᾷς ἔτσι;

—Ναί ἐγώ! Καί ἄν σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶμαι μέλος τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος ; "Ἄν σοῦ ἔλεγα ὅτι εἶμαι φίλος τοῦ Σέργιου Θόρντ ;

—Δὲν εἶνε δυνατόν ! ἀνέκραξεν ἡ Γκλόρια—καί ὁ νεαρός Πρίγκηψ διηγήθη ὅσα γνωρίζομεν περί τοῦ Πασκουΐνο Πρίντιπε, ὁ ὁποῖος ἐλπίσω νά ἐννόησαν οἱ ἀγαπητοί ἀναγνῶσται μας ὅτι δὲν ἦτο ἄλλος παρά αὐτός ὁ ἴδιος. Ἡ νεαρά κόρη παρηκολουθοῦσε τήν διήγησίν του μέ ὁλοὲν αὐξάνοντα θαυμασμόν καί ὑπό τό φῶς τῆς σελήνης ὁ Ἀλβέρτος ἔβλεπε τό πρόσωπον τῆς ἀγαπημένης του νά λάμπῃ ἀπό εὐτυχίαν.

—Ἀλβέρτο ! εἶπε, ἀκόμη ὡραιότερος εἶσαι ἀπ' ὅτι σ' ἐφανταζόμουνα καί εἰς ἐσένα πραγματικῶς ἀξίζει βασίλειον.

—Τό ἰδικόν μου βασίλειον εἶσαι σύ ! ἀπήντησεν ὁ νεαρός Βασιλόπαις—καί τό δεύτερον ὄνειρό μου εἶνε νά ζήσω μαζύ σου σέ μιά χώρα μακρυνή πού νά εἶμαστε καί οἱ δύο ἄγνωστοι μέσα εἰς τούς ἄγνωστους καί ξένοι μέσα εἰς τούς ξένους.

—Καί ἐγνώρισες βέβαια τήν Ντινόρα μέσα εἰς τήν συνεδρίασι τῶν Σο

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Τοῦ Γκύ ντὲ Μωπασσὰν

(Συνέχεια καὶ τέλος)

— Σ'ἀγαπάει πάντοτε μικρή μου, τῆς εἶπα, ἀλλὰ νὰ τί συμβαίνει, ἡ οἰκογένειά του θέλει νὰ τὸν παντρέψῃ!...

Τινάχθηκε.

"Α!... τώρα καταλαβαίνω ...

Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος του:

— Θά .... θὰ ... παντρευθῇς;

Ἀπήντησε μὲ σταθερότητα

— Ναί.

—Ὥστε μ' εἶχες ἐμένα γιὰ ἕνα παιχνιδάκι, πού, ἀφοῦ ἐπέρασες λιγάκι τὴν ὥρα σου, τὸ πέταξες στὸ ποτάμι;

—Ναί, ἐπανέλαβε...

—Εἰσ' ἕνας ψεύτης λοιπὸν καὶ ἕνας κακοῦργος ποὺ θὰ εἶχες θέσιν στὸ κάτεργο...

—Ἠσύχασε, τῆς ἔκανα ἐγώ, ὅσο μποροῦμα πειὸ χαϊδευτικά. Ὅλα θὰ διορθωθοῦν...

—Εἶνε κακοῦργος, ἐπανέλαβεν... Ἐγὼ τὸν ἀνέδειξα καὶ τόσες φορὲς τὸν ἐβοήθησα... Μὲ εἶχε σκλάβα του... Ἔ, μὰ ὄχι! δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ μοῦ φερθῇ ἔτσι κλέφτικα... Θὰ τὸν πνίξω.

—Ποτέ σου ἐσὺ δὲν ὑπῆρξες γενναία, εἶπεν ὁ ζωγράφος μὲ ὅλη του τὴν ψυχραιμία. Εἶσαι μιὰ παρμένη φαντασία καὶ τίποτε περισσότερο...

—Ξεχνᾷς, θερίο, τί μοῦ ὑπεσχέθης...

—Δὲν ὑπόσχεται κανεὶς τίποτε τὸ σοβαρὸ σὲ μιὰ γυναῖκα σὰν ἐσένα...σ'ἕνα μοντέλλο.. σὲ μιὰ γκρινιάρα...σὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ κυττάζει ὅλους τοὺς ἄνδρας σὰν νὰ εἶνα ὁ ἄντρας της.

Ἐπενέβην γιατὶ ἐκόντευε νὰ χιμήξῃ ἐπάνω του...

—Θὰ σὲ πνίξω, κακοῦργε...Αὐτὰ τὰ λὲς κ' ἐδῶ μέσα; μπροστά μου;... σωμιτέμπορε...

—Ἀ, μὴ συγχίζεσαι, παρακαλῶ καί... διψάσῃς... ἔκανε δεικτικώτατα ὁ ζωγράφος... Αὔριο δὲν θὰ μὲ ξαναδῇς πειά. Πὲς λοιπὸν ὅτι ἔχεις νὰ πῆς. Ἂν θέλῃς μάλιστα νὰ λαμβάνῃς τακτικὰ ἀπαντήσεις μπορεῖς νὰ γυρίσῃς πρὸς τὸν τοῖχο.

—Τιποτένιε...

—Ἐξηγηθῆτε, εἶπα ἐγώ... Πῆτε ὅσα ἔχετε νὰ πῆτε. ἀφοῦ δὲν γίνεται διαφορετικὰ παρὰ νὰ χωρίσετε.

—Ἀ, ὄχι δὲν τὸν ἀφίνω, ἀκραύγασεν ἡ γυναῖκα του...

—Μὰ ἀφοῦ παντρεύετοι.

Προχώρησε κατ' ἐπάνω του.

— Ἂν παντρευθῆς θὰ σκοτωθῷ .... ἀκοῦς;

— Καὶ τί μὲ νοιάζει, σὰν σοῦ κάνει κέρι! ἀπήντησεν αὐτὸς σηκώνοντας τοὺς ὤμους.

—Ἀ! δὲν σὲ νοιάζει.. δὲν σὲ νοιάζει,.. γιὰ ξαναπέστο!

—Τὸ ξαναλέω ὅσες φορὲς θέλεις.

—Πρόσεξε, γιατὶ εἶμαι ἱκανὴ νὰ πηδήξω ἀπὸ τὸ παράθυρο!

Τὸν ἔπιασαν τὰ γέλοια. Διευθύνθηκε πρὸς τὸ παράθυρο, τὸ ἄνοιξε καὶ ὑποκλινόμενος μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο:

—Περάστε, κυρία μου, σᾶς ἀκολουθῶ, τῆς εἶπε.

Ἔμεινε ἄναυδη. Τὸν κύτταξε κατάματα, καὶ μιὰ λάμψι παράξενη πέρασε ἀπὸ τὰ μάτια της.

Ἔπειτα, χωρὶς νὰ προφθάσωμε νὰ καταλάβωμε τί ἐγίνετο, τὴν εἴδαμε νὰ παίρνῃ μιὰ φόρα καὶ περνόντας σὰν ἀστραπὴ ἀπὸ μπροστά μας νὰ γίνεται ἄφαντη πηδόντας τὸ παράθυρο.

Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὴν στιγμὴ ποὺ ἐπακολούθησε αὐτὴ τὴν σκηνή. Γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα ὁ φίλος μου κι' ἐγὼ μείναμε καρφωμένοι στὴ θέσι μας καὶ κυττάζαμε τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο σὰν νὰ μὴ νοιώθαμε τί εἶχε συμβῆ.

Σὲ λίγο μᾶς τὴν ἀνέβαζαν ἀπάνω μὲ τὰ δυὸ πόδια σπασμένα. Εἶχε σακατευθῆ γιὰ ὅλη της τὴ ζωή.

Ὁ ἐραστής της, τρελλὸς ἀπὸ τύψεις καὶ ἴσως συγκινημένος γιὰ τὴν ἀγάπη της, τὴν ξαναπῆρε κι' ἀργότερα τὴν παντρεύθηκε.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορία τους, φίλε μου.

Εἶχε πειὰ βραδυάσει. Ἄρχιζε νὰ κάμῃ δροσιά. Ἐκείνη ἐξήτησε νὰ φύγουν. Κι' ὁ ὑπηρέτης ἄρχισε νὰ δδηγῇ πάλι πρὸς τὸ χωριὸ τὸ ἀμαξάκι.

Ὁ ζωγράφος περπατοῦσε πλαϊ στὴ γυναῖκά του, χωρὶς οὔτε μιὰ λέξι νὰ ἔχῃ ἀνταλλάξει μαζύ της ἐδῶ καὶ μιὰ ὥρα.

Μετάφρασις Α. Μ.

ΤΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΙΑΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ
ΓΡΑΜΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

«Ξαγρύπνησα κι' ἀπόψε κότω στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησούλας. . . Ἡ ἀδελφὴ Βενεδίκτα, ὅταν μὲ καληνύχτησε,μοῦ εἶπε πὼς θὰ χρειασθῶ πολλὲς τέτοιες σκληρὲς ἀγρύπνιες γιὰ νὰ ἐξαγνισθῶ... Ὦ, ἐγὼ ποτὲ δὲν ἔκαμα ἐδῶ μέσα τὴν προσευχή μου γιὰ νὰ ἐξαγνισθῶ, γιατὶ ποτὲ δὲν ἐζήτησα νὰ κάμω κατώτερη ἀπὸ καμμιὰ θεότητα τὴν ἀγάπη σου, Ροδόλφε...

Θὰ ἤθελα,ἀγαπημένε μου,νὰ μοῦ τύχῃ ἕνα μεγάλο δυστύχημα,γιὰ νὰ μὴ μπορέσω νὰ μὴ σὲ ξαναϊδῶ ποτέ.Χθὲς φοβήθηκα πολύ.Ἤρθε μιὰ στιγμὴ ποὺ ἔχασα τελείως τὸν ἑαυτό μου. Ἡ τρελλὴ ἐπιθυμία, ποὺ μ' ἐτρόμαζε τόσο, μὲ κατέκτησε. Κι' ἄθελα ἄνοιξα τὴν πόρτα τοῦ κελλιοῦ μου. Βγῆκα ἔξω στὴν πένθημη ἐρημιὰ τοῦ περβολιοῦ. Τί ἐγύρευνα; Ἕνα χέρι μ' ἔσπρωχνε πρὸς τὸ δρόμο ποὺ φέρνει στὸ σπίτι σου. Ὦ, πόσο τρομερὸ θὰ ἦταν αὐτό. Βρέθηκα μόνη μέσ' στὴ νύχτα, ὅπως βρισκόμουν ἄλλοτε ποὺ σ' ἐπερίμενα νὰ πάρωμε τὸ τραῖνο τῆς Πούλιας..."Ἄλλοτε... Τί θὰ ἔλεγαν οἱ ἄνθρωποι ἂν μ' ἔβλεπαν ἐμένα, τὴν ἀδελφὴ Μαργαρίτα;... Μὰ δὲν μπορῶ, Ροδόλφε. Πίστευσέ με τῶς ἡ ψυχή μου εἶνε πειὸ ἀδύνατη ἀπὸ ὅτι τὴν ἐγνώριζες. Βασανίστηκα πολὺ γιὰ νὰ κατορθώσω νὰ μὴν περάσῃ ἡ ἀγάπη μου τοὺς μαύρους τοίχους τοῦ Μοναστηριοῦ. Βασανίστηκα ἀκόμη περισσότερο γιὰ νὰ σὲ πείσω ν' ἀγαπήσῃς *ἐκείνη*, ἐλπίζοντας πὼς ἔτσι θὰ ξεχνοῦσες τὴν Μαργαρίτα σου, ποὺ ἔχει τὴ δυστυχία μέσα στὸ αἷμά της. Μὰ δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ διόλου νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ... Δὲν μπορῶ νὰ σκεφθῶ πὼς μπορεῖς νὰ μὲ ξεχάσῃς. Σ' ἀγαπῶ, Ροδόλφε, κ' ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ μ' ἐγκαταλείπουν ὅλα. Μοῦ μένει μόνον ἡ ἀγάπη σου. Καὶ στὸ μεγαλήτερο κοινωτικὸ ἀνατάραγμα θὰ εἶμαι *πάντα δική* σου, πάντα ὁ δικός σου καλὸς σύντροφος, ἡ λυπημένη σου Μαργαρίτα. Στὰ χέρια σου καὶ στὴ καρδιά σου στηρίζομαι, Ροδόλφε. Ἕνας Θεὸς κοιμόταν μέσα μου καὶ τὸν ἐξύπνησες. Ὁ Θεὸς αὐτὸς θὰ δόσῃ τὴ δύναμη σ' ἐσένα καὶ σ' ἐμένα νὰ σπάσωμε τὸ ποτῆρι ποὺ μᾶς προσφέρουν γεμᾶτο φαρμάκι. Σ' ἀγαπῶ καὶ πιστεύω. Πιστεύω γιατὶ σ' ἀγαπῶ.

Ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ *Μετάφρασις* ΡΟΜΒΟ

ΠΑΛΗΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

1

Ποῦ τάχα σᾶς ἀπάντησα,
ὦ μάτια, οὐράνια μάτια,
ὦ μαγεμένοι ἀνθρώτοποι,
ὦ ἀπόκοσμα παλάτια.

2

Ω χεράκι ἀχνόπλαστο,
κρινόλευκο χεράκι,
ὅλο κι' ἀνθοποτίσματα,
ποτέ, ποτὲ φαρμάκι.

3

Εχτὲς δὲν ἤσουν τίποτε
καὶ σήμερα κάτι εἶσαι
κι' ἂν καὶ ἀθάνατη ὡμορφιὰ
σοῦδωσε λίγο, ζῆσε.

4

Λέω κάποτε τ ἀντίκρυσα,
λέω κάποτε τἄειδα,
τάχα σὲ μ ἀ ποὺ πέθανε,
τάχα σὲ μιὰ νεράϊδα.

5

Μὲ τὴν ψυχὴ ποῦ σ' ἀγαπῶ,
κι' ἀκόμα σὰν πεθάνω,
θὰ γίνω ἀεροφίλημα,
στὰ δάχτυλά σου ἀπάνω.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΑΙΠΛΗ ΦΛΟΓΑ

Δύο λαμπαδόκερα, ποῦ ἀνάφτηκαν
Σμιχτὰ καὶ φῶς μὲ φῶς φιλιῶναι,
Διπλὰ ψηλὴ κάνουν τὴ φλόγα τους,—
Ὅμως διπλὰ καὶ καταλυῶνται

Καὶ δυὸ ψυχοῦλες, ποὺ ἀνταμώθηκαν
Κι' ἀγάπης φλόγα τὶς ἐνώνει,
Νοιώθουν διπλὰ τὴν εὐτυχία τους,—
Μὰ καὶ διπλὰ ὁ καῦμός τὶς λυώνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΓΡΑΦΩ Σ' ΕΚΕΙΝΗ Π' ΑΓΑΠΩ

Ἀγόπημου,

Μήπως ὁ *Dante* στὴν κόλασι δὲν δοκίμασε τὸν πόνο, δὲν εἶδε σ' ὅλη του τὴν ἀγριότητα τὸ μάταιο κόσμο βουτημένο στὸ αἷμα ποὺ κόχλαζε; Μήπως δὲν ζήτησε μερικὲς ἀτόπιν ἀπὸ τὸ δάσκαλό του ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ μαρτύριο ποῦ μποροστὰ στὰ μάτια του ἔβλεπε; Ναί, βῆκε ὅμως στὸ φῶς μὲ τὴν ψυχὴ λευκή, ἐξαγνισμένη. Σ' ἕνα τέτοιο ἐξιλαστήριο ἔπρεπε καὶ μεῖς νὰ ζήσωμε μερικες μέρες ποὺ δὲν ἦσαν μέρες, ἦσαν αἰῶνες ὁλόκληροι.

Ἕνα μολυβένιο συννεφάκι ποὺ φάνηκε ἕνα πρωὶ στὸν ὁρίζοντα τῆς ὥμορφης μας ἀγάπης καὶ ποὺ ξάπλωσε σὲ λίγο τρομακτικά, ἔστειλε καὶ τοὺς δυό μας στὴν κόλασι, σὲ μιὰ κόλασι πειὸ τρομερὴ ἀπὸ τοῦ *Dante*, γιὰ νὰ ζήσωμε μέσα στὸν πόνο, στὴ φρίκη! Ἔπρεπε μ' ὅλη της τὴν ἀγριότητα νὰ τὴν γνωρίσωμε, ἔπρεπε νὰ πονέσωμε τόσο, γιὰ νὰ πονέσωμε περισσότερο κατόπιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μας. Ἔπρεπε νὰ περάσωμε ἀπὸ τὸ ἐξιλαστήριο αὐτὸ γιὰ ν' ἀγαπήσωμε ὕστερα κάτω ἀπὸ τὸα ἥλιο τὴ ζωή, ν' ἀγαπήσωμε τοὺς ἑαυτούς μας!

Τώρα αἰσθάνομαι τὴν ἀγάπη σου πειὸ λευκή, πειὸ ὥμορφη, τώρα ἡ ἀγάπη σου εἶνε πειὸ αἰθέρια, εἶνε μιὰ ἀγάπη ἐξαγνισμένη, ἔτσι ποὺ τὴν ἐπόθησα, τώρα καὶ ἐγὼ σ' ἀγαπῶ ὅσο ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ σ' ἀγαπήσω.

Ἡ ζωή μας τώρα, κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἐανθοῦ βασιλῇᾳ, εἶνε μιὰ ζωὴ γεμάτη ὄνειρα, τὰ ὄνειρά μας εἶνε στολισμένα μὲ τὰ πειὸν μυρωμένα λουλούδια, ἑοῦμε σ' ἕνα πέλαγος εὐτυχίας, γιατὶ ἀγαπιώμαστε τόσο.

Theo

ΤΡΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΛΕΝΗ

Τὸ βλέμμα μου γεμᾶτο ἀπὸ πόθο, δὲν σοῦ προδίδει, Ἐλένη, τὸ φλόγισμα τῆς σάρκας μου; Τὸ ἀέριο τοῦλι τοῦ λαιμοῦ σου ἀγγίζω καὶ φλογίζομαι. Θέλω νὰ σ' ανεβάσω στὸν τελευταῖο οὐρανὸ τῆς ἡδονῆς. Θέλω νὰ αἰσθανθῆς τὸ μεγάλο, τὸ ἀπόλυτο, τὸ ἄφταστο. Κἄθε ἀπόλυτο εἶνε εὐγενικό. Κ' ἡ ἡδονὴ ἡ ἀπόλυτη εἶνε εὐγενικιά, Ἐλένη. Θελω νὰ σὲ σφίξω νὰ σὲ αφίξω τόσο ποὺ νὰ λυώσῃς στὰ χέρια μου.Θέλω ν' ἀφριγκασθῶ μαζή σου κοντά.σὲ μιὰ 'φρισμένη θάλασσα τὴ μάνητα τοῦ κεραυνοῦ, θέλω ἐκεῖ ν' ἀκούσω τὴ τρικυμμία ποὺ δέρνει τὰ σπλάχνα μου, νὰ πιῶ ἀπ' τὸ ποτῆρι τῆς ἡδονῆς, νὰ πιῶ, νὰ πιῶ, νὰ πιῶ ὡς τὸ πάτο. Ὅσα ἔχω μέσα μου, Ἐλένη, μὲ πνίγουν. Θέλω νὰ σοῦ μεταδώσω τὴν ἡδονή ποῦ μὲ πυροπλεῖ, πῦο μὲ καίει ὅλον. Σοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ μὲ νοιώσεις· τὰ λόγια βγαίνουν ἀσυνάρτητα ἀπ' τὸ στόμα μου, γιατὶ ἀσυνάρτητα, - ἀνταριασμένα εἶνε τὰ κύματα ποὺ πᾶνε κ' ἔρχονται, ποὺ ἔρχονται καὶ πᾶνε μεσ' τὴν ἀκόρεστη καρδιά μου.

ΛΙΖΕΤΤΑ

Ποτέ σου δὲν μπόρεσες, Λιζέττα, νὰ μὲ νοιώσῃς. Πάνω σὲ κάτι παρεξήγησες κρημνίζονται ὅλοι τῆς νηότης μας οἱ πύργοι! Θάρρεψες, καϋμένη, πὼς ζητοῦσα τὸν σκανδαλιάρη ἔρωτα... Τίποτα, Λιζέττα τίποτα ἀπ' αὐτά. Μονάχα ἕνα ἀβρὸ χέρι ποῦ νὰ μὲ βοηθάῃ στὶ κακοτοποιὲς τῆς ἄχαρης ζωῆς...

Γιατί, γιατί, μ' ἀρνήθηκες αὐτὴ τὴ βοήθεια. Λιζέττα; Πεθύμησα τὸ μυστήριο κοντά σου. Θέλησα ἕναν περίπατο σὲ μιὰ μέρα βροχερή. Νοστάλγησα τὴν εἰκόνα σου μέσ' τὴ βροχὴ νὰ διαβαίνῃ καμαρωτά. Τίποτ' ἄλλο. Τὸ χέρι σου· τὸ ἀβρό σου χέρι ἐγγάντωτο— νὰ τὸ κλείσω μεσ' τὸ δικό μου. Καὶ νὰ τραβοῦμε στὸν ἀτέλειωτο δρόμο χειροπιασταί— στὸν καταλάσπωτο, καὶ καταμουχλιασμένον!..

ΜΑΡΙΑ

Μαρία, καλή σου φίλη.. Ἔλα νὰ περάσω τὰ μπράτσα μου στὸν γαλατένιο σου λαιμό. Ἔλα νὰ ζεστάνω μὲ λίγα ζεστὰ δάκρυα τὸ λαιμό σου. Τί δυστυχία. Ξαναπέρασες τέτοια ἀγάπη σὰν τὴ δική μου; Θέλω, καλή μου, τὴν Ἐλένη καὶ τὴ Λιζέττα τὸ ἴδιο. Τί καρδιά. Θέλω μὲ τὸν ἴδιο πόθον, ἄσβεστο σὰν τῶν Ἐστιάδων τὸ πῦρ, τὸ σκοτάδι καὶ τὸ φῶς. Μαρία γιατὶ τάχα, γιατί;...Θὰ μποροῦσες ἐσὺ Μαρία, νὰ μοῦ πῆς;... Θα μποροῦσες;.....

ΠΑΣ

ΜΕΓΑ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,
Ὀνόματα. ψηφοφόρου

ΠΟΙΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ;;;

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ ΖΕΥΓΑΡΙΩΝ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΗΘΩΝ

ΠΟΥ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ ΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΝ

Εἰς ὅλους πὼ καταγίνονται μὲ τὰς αἰσθηματικὰς ἐπιχειρήσεις εἶνε γνωστόν, ὅτι ἀπὸ δύο μηνῶν, ὁπότε ἤρχισεν ἡ δρᾶσις τῆς νεοσυσταθείσης ἐν Ἀθήναις Ἀστυνομίας ἠθῶν, τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια εὑρίσκονται εἰς πολὺ εὐσκολον θέσιν. Τὰ περισσότερα πεδία τῆς δράσεώς των ἀπεκλείσθησαν καὶ ἡ σιλουέττα τοῦ σκοπιοῦ χωροφύλακος, μὲ τὸ κόκκινον τρίγωνον εἰς τὸ μανίκι, μοιάζει γι' αὐτοὺς ὡς φοβερὰ Νέμεσις, ποὺ ἐμφανίζεται πάντα τὴν κρίσιμον στιγμὴν, διὰ νὰ τοὺς ἀποτραβήξῃ ἀπὸ τὰ ὡραῖα ὀνειροπολήματα.

Τὰ ἐρωτικὰ λοιπὸν ζευγάρια, ποὺ ἐγέμιζαν τοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης κατὰ τὰς ὡραίας σεληνοφωτίστους νύχτας καὶ κατελάμβανον ἐξ ἀπίνης τοὺς περισσοτέρους πάγκους τοῦ μοναδικοῦ Ἀθηναϊκοῦ πάρκου—τοῦ Ζαππείου—ὅπου μαζῇ μὲ τὸ τραγοῦδι τ' ἀηδονιοῦ παρακολουθοῦσαν καὶ τὸ ἐπίσης τρυφερὸν ἐρωτικὸ τραγοῦδι, τοῦ ὁποίου ἦσαν συνθέται, εὑρίσκονται ὑπὸ διωγμόν. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα ραντεβοῦ, δύσλυτον, ὡς τὸ ἑλληνοϊταλικόν, προβάλλει διὰ τοὺς ἐρωτευμένους τὸ ζήτημα: Ποῦ θὰ πᾶμε; Ἀλήθεια. Ὅλες ἡ κρυφὲς γωνοῦλες τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἄλλοτε κατέφευγαν τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια διὰ νὰ χαροῦν τὰ θέλγητρα τῆς μοναξιᾶς καὶ νὰ ἐπαναλάβουν τοὺς στερεοτύπους, ὡς συμβόλαιον ἑνοικιάσεως, ὅρκους πίστεως, δὲν εἶνε πλέον κρυφές. Τὸ ἀνυπόφορον μάτι τοῦ φρουροῦ χωροφύλακος τοὺς παραμονεύει διαρκῶς καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸ ζευγαράκι ἐκεῖνο ποὺ θὰ βρεθῇ μέσα στὴν ἀκτίνα τῆς ἀνιχνεύσεως. Ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ στὸ τμῆμα.

Δὲν μπορεῖ λοιπὸν πλέον ἕνα ἐρωτικὸ ζευγάρι νὰ πάῃ νὰ καθίσῃ κάπου παράμερα; Καὶ πὼς θὰ μπορέσῃ ὁ χωροφύλαξ ἐκ πρώτης ὄψεως ν' ἀντιληφθῇ ἂν ἕνας νέος καὶ μία νέα ποὺ κάθονται κάπου μαζῆ ἀποτελοῦν.... λαθρεμπόριο καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἀρραβωνιασμένοι, παντρεμένοι, συγγενεῖς, ἀδελφοί; Χάρις εἰς τὰς πληροφορίας ποὺ μᾶς ἔδωσε ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, φίλος τῆς «Σφαίρας», εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ νὰ τοὺς δώσω τὰς πληροφορίας ἐκείνας ποὺ θὰ τοὺς κάμουν νὰ χωνέψουν καλὰ τὸν ὀργανισμὸ τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἠθῶν, γιὰ νὰ μπορέσουν ἔτσι καὶ νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὰ δίκτυα της, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα καταφύγιον ὅπου θὰ μποροῦν νὰ μελετοῦν στὸ ἐρωτικὸ βιβλίο τους χωρὶς φόβο καὶ πάθος. Καὶ τὸ καταφύγιον αὐτὸ εἶνε ὁ γάμος.

ΠΟΙΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τῶν ἠθῶν ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον της μὲ λεπτότητα καὶ μπρίο καλλιτεχνικό, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, πράγματα ἄγνωστα μέχρι τοῦδε εἰς τὰ ἀστυνομικὰ χρονικά. Πολλοί, ἀβασανίστως ἐντελῶς, παρεξήγησαν τὸν προορισμό της. Οἱ ἐρωτευμένοι ἂς εἶνε ἥσυχοι. Οὐδέποτε θὰ καταδιωχθοῦν, ἐφ' ὅσον δὲν τοὺς ἔλθῃ καμμιὰ φορὰ ἡ ὄρεξις νὰ δημοσιεύσουν τὰς σχέσεις των, δηλαδὴ νὰ σταθοῦν κατα-μεσῆς τοῦ κήπου τοῦ Ζαππείου καὶ ν' ἀρχίσουν τὰ φιλήματα ἢ νὰ πᾶνε νὰ καθήσουν καμμιὰ νύχτα στοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς διὰ νὰ ὁμιλήσουν... περὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας τῶν... στύλων. Τὰ ζευγάρια θὰ καταδιωχθοῦν μόνον ὅταν θελήσουν νὰ περιφρονήσουν τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ ἡ περιφρόνησις αὐτὴ θὰ ἐκδηλωθῇ ὅταν τὰ ζευγάρια παύσουν νὰ τηροῦν μερικὰ προσχήματα, ὅπως γινόταν ὡς τώρα καὶ πάρουν τοὺς πάγκους τῶν πάρκων γιὰ σπίτι των καὶ τοὺς ἄλλους γύρω ἀνθρώπους γιὰ ξύλα.

Καὶ διὰ νὰ γίνω σαφεστέρα, ἐπειδὴ πολλὲς φορὲς οἱ ἐρωτευμένοι μοιάζουν μὲ παιδόκια στὰ ὁποῖα κανεὶς πρέπει νὰ μιλήσῃ καθαρὰ καὶ ξάστερα διὰ νὰ τὸν καταλάβουν:

Σήμερα, ἐρωτευμένε κύριε, δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ πάρῃς τὴν ἐρωμένη σου καὶ νὰ πᾷς νὰ χαθῇς ἕνα βράδυ μέσα στῆς ἀνσδενδράδες τοῦ Ζαππείου, στὸ περιωρισμένο δασάκι τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἢ νὰ μετοικήσῃς γιὰ λίγες ὧρες στὸ ξενοδοχεῖον τοῦ παράμερου Ἀθηναϊκοῦ δρόμου, μέσα στὸ ὁποῖον θὰ θυσιασθῇ μπροστὰ στὸ καπρίτσο σου ἡ οἰκογενειακὴ ἠθικὴ, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁποίας σπανίως δίδεις πεντάραν. Καιρὸς ἦταν ν' ἀποδοθοῦν πλέον τὰ τῆς κοινωνίας τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὰ τοῦ ἔρωτος τῷ ἔρωτι. Μὲ τὸν κατήφορο ποὺ εἶχαν πάρει στὰς Ἀθήνας τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια, κίνδυνος ἦτο νὰ καταντήσῃ ἡ πόλις αὐτὴ ἕνας ἀπέραντος οἶκος ἀνοχῆς, γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζωηρῶς πάντα ἀκούγονταν ἢ διαμαρτυρίες τῶν ἠθικῶν οἰκογενειῶν. Τὴν ἠθικὴν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἦλθε νὰ περιφρουρήσῃ ἡ Ἀστυνομία τῶν ἠθῶν. Μὲ τὴν ἐλευθερία ποὺ εὕρισκαν ὡς τώρα τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια καὶ τῆς ὁποίας ἔκαμαν πολὺ κακὴν χρῆσιν, ὁ γάμος ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταντήσῃ μιὰ λησμονημένη ἱστορία. Ὁ

Ὁ ὑπεναμοτάρχης κ. Κώστας Τσούτης, ἐκ Χαλκίδος· τὸ φόβητρον τῶν ἐρωτευμένων ζευγαριῶν. Φωτογραφία τῆς «Σφαίρας»

Ὁ ἐνωμοτάρχης κ. Μιλτ. Τζινᾶκος, τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἠθῶν τῶν ἐρωτευμένων. Φωτογραφία τῆς «Σφαίρας»

σον περισσότερες δυσκολίες περεμβάλλονται εἰς τὰς κατὰ μόνας συναντήσεις τῶν ἐρωτικῶν ζευγαριῶν τόσον περισσότερον ἐνισχύεται ἡ ἰδέα τοῦ γάμου.

Καὶ εἰς αὐτὸ κυρίως ἀποβλέπουν αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀστυνομίας τῶν ἠθῶν. Εἰς τὸ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρεῖαν ἐπέκτασιν τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν στατιστικὴν τῶν γάμων ἐν Ἀθήναις ἡ ὁποία παρουσιάζει τὸ ἑξῆς σπουδαῖον φαινόμενον. Ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ὅπου ἐνετάθη ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἠθῶν, οἱ γάμοι ηὔξησαν κατὰ 20 τοῖς 100.

Καὶ ἔρχομαι τώρα εἰς τὸ ψητό: Ἰδοὺ τί ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια:

1ον) Νὰ συχνάζουν εἰς τοὺς δημοσίους κήπους καὶ νὰ ἀσχημονοῦν.

2ον) Νὰ καταφεύγουν εἰς τὰ διάφορα ξενοδοχεῖα τοῦ ὕπνου.

3ον) Νὰ τρυπώνουν μέσα στὰ «σπίτια τῆς φθηνῆς χαρᾶς» διὰ νὰ εὕρουν ἄσυλον.

4ον) Νὰ περιπλανῶνται τῆς νύχτες στοὺς δρόμους. Καὶ 5ον) Νά... ἀψιμαχοῦν εἰς μέρη πολυσύχναστα, ὅπου διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ προσβάλουν τὴν δημοσίαν αἰδώ.

Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὰς ἀπαγορεύσεις αὐτὰς γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Τί θὰ γίνουν λοιπὸν τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια; Θὰ ἐξορισθῇ ὁ ἔρως ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν; Καθόλου. Τὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια ἔχουν ὅλο τὸ δικαίωμα νὰ... δράσουν εἰς ὡρισμένους κύκλους. Ἕνα ραντεβοῦ φρόιμο μέσα σ' ἕνα ζαχαροπλαστεῖο, ἕνας περίπατος σὲ μιὰ ἐξοχή, ἢ σὲ μιὰ παραλία δὲν ἀπαγορεύεται. Φθάνει νὰ τηροῦνται ὡρισμέναι ἐπιφυλάξεις. Τὸ μάτι τοῦ εἰδικοῦ χωροφύλακος ἀγρυπνεῖ πάντα. Ἐπὶ τέλους ἂν θέλουν τὴν ἡσυχία τους τὰ ζευγαράκια ἂς παντρεφθοῦν Ἀλλ' εἶνε εὐτυχία ὁ γάμος; Αὐτὸ δὲν εἶνε ζήτημα ποὺ μπορεῖ ν' ἀπασχολήσῃ τήν... Ἀλεποῦ.

ΠΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΗΘΩΝ

Ὅσα ἐγράφησαν ὡς τώρα διὰ τὰς ἐνεργείας τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἠθῶν ἦσαν ὅλα ὑπερβολικά. Δὲν εἶνε ὀργανισμὸ ἱερᾶς ἐξετάσεως ἡ Ἀστυνομία τῶν ἠθῶν. Εἶνε ὁ καλὸς προστάτης τῶν θεσμῶν τῆς ἠθικῆς, τῆς οἰκογενειακῆς ὑπολήψεως ἴσως καὶ αὐτῆς τῆς εὐτυχίας τῶν ζευγαριῶν. Πηγαίνετε μὲ τὴν ἐρωμένην σας μιὰ νύχτα μέσα στὸ κῆπο τοῦ Ζαππείου. Ἡ ἐρημιὰ τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ τὸ σκότος σᾶς ἀποθρασύνει. Μερικὰ φιλήματα ἀκούονται.Αἴφνης ἕνας χωροφύλαξ παρουσιάζεται μπροστά σας. Ἡ στιγμὴ ὑποθέτω ἦτο κατάλληλος γιὰ μιὰ τέτοιαν ἐπέμβασιν. Ὁ χωροφύλαξ πλησιάζει τοὺς ἐρωτευμένους κ' εὐγενικώτατα ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν ταὐτότητά των. Μὴ νομίζετε τώρα ὅτι ἂν ἀ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑς,,

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΑΙ, ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΠΡΟΚΗΡΥΧΘΗΣΑΝ. ΑΓΩΝΙΣΘΗΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΗΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΗ ΖΗΤΕ ΑΚΟΜΗ ΣΚΛΑΒΕΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ, ΠΟΥ ΣΑΣ ΘΕΩΡΟΥΝ ΠΟΥΛΗΜΕΝΑ ΚΟΡΜΙΑ

Ἀπευθύνομαι σήμερα τὴν πειὸ θερμή μου ἔκκλησιν πρὸς ὅλας τὰς Φεμινιστρίας κυρίας καὶ δίδας καὶ πρὸς ἐκείνας ποὺ λοβάνουν μέρος εἰς τὸ Δημοψήφισμα τῆς «Σφαῖρας», καθὼς καὶ πρὸς ἐκείνας ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Φεμινισμοῦ, χωρὶς νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ Δημοψήφισμα : Ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλας καὶ συνιστῶ νὰ ἐντείνουν τὰς δυνάμεις των γιὰ ν' ἀποσοβήσουν ἕνα μεγόλον κίνδυνον, ποὺ ἀπειλεῖ αὐτὴν τὴν ὑπόσσασιν τῆς γυνοικός.

Αἱ ἐκλογαὶ ἐπροκηρύχθησαν γιὰ τὰς 28 Ὀκτωβρίου. Αὐτὴν τὴν φοράν ὅμως δὲν πρέσει ν' ἀφήσωμε τοὺς ἄνδρας νὰ πάρουν τὴ Βουλὴ γιὰ ἀποκλειστικῶς δικό τους κτῆμα. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀφήσωμε νὰ ὀργιάσουν πάλιν εἰς βάρος δικό μας. Μὲ ποιὸ δικαίωμα κανονίζουν μόνοι αὐτοὶ τὴν ζωὴν τῆς κοινωνίας μας καὶ τῆς οἰκογενείας μας ; Μὲ ποιὸ ἀκόμη δικαίωμα λαμβάνουν ἀποφάσεις γιὰ τὸ σπίτι τὸ δικό μας χωρὶς νὰ μᾶς ρωτήσουν ; Δὲν εἶνε ρημάδι τὸ σπίτι μας γιὰ νὰ εἶνε στὴν διάθεσιν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου.

Ἑλληνίδες μου, γιὰ τὸ Θεό, ἂν καὶ τὴν φοράν αὐτὴν δὲν μποῦνε μερικὲς ἀπὸ μᾶς μέσα στὴ νέα Βουλὴ νὰ ξεύρετε πὼς τὸ ζήτημά μας ἐχάθηκε γιὰ πάντα. Ἀποφύγετε τὴν συντριβὴν αὐτὴν, ποὺ θὰ μᾶς γονατίσῃ.

Ψηλὰ τὸ κεφάλι, πολὺ ψηλά.

ΣΤΕΛΛΑ

Η ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΚ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἔλαβα προχθὲς τὰς γνώμας δύο κυριῶν, ποὺ παίζουν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν Φεμινιστικὴν κίνησιν τῶν συμμάχων αὐτῶν χωρῶν. Τὰς γνώμας αὐτάς, ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει. θὰ δημοσιεύσω εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον τῆς «Σφαίρας».

Ὅσοι μοῦ στέλλουν διαφόρους γνώμας σχετικῶς μὲ τὸ Δημοψήφισμά μας ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι δημοσιεύωνται μὲ τὴν σειρά των καὶ ὅτι καρμιὰ δὲν θὰ παραπεταχθῇ ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ τὸ Δημοψήφισμα.

Σχετικῶς μὲ τὴν λῆξιν τοῦ Δημοψηφίσματος ἔχω νὰ πῶ τὰ ἑξῆς: Τώρα ποὺ ἤρχισεν ἡ προεκλογικὴ κίνησις, δὲν εἶνε, φυσικά, δυνατὸν νὰ λήξῃ τὸ Δημοψήφισμά μας προτοῦ τελειώσουν καὶ ἡ ἐκλογές. Γιατὶ ἄλλοιώτικα θὰ μᾶς ἔλεγαν οἱ κύριοι ἄνδρες ὅτι καταλάβαμε τὴν ἀδυναμία μας κι' ἐπετάξαμε τὰ ὅπλα. Πρέπει νὰ τοὺς δείξωμε πὼς τὰ ὅπλα αὐτὰ δὲν θὰ τ' ἀφήσωμε ἀπὸ τὰ χέρια μας ἐὰν δὲν μᾶς ἐξασφαλίσουν τὴν νίκην.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Ψηφοι ἐλήφθησαν ἀκόμη :

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ

Ὑπὲρ τῆς δίδος Φούλας Γιανναρέλη : Ἰωάννης Παυλίδης 1.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ἀθανασίας Τσιτάρα : Νότα Τσιπικούου 2, Κατίνα Σκουτέρη 1, Γ. Δελήμπασης 9.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ρίτσας Μεγαλίδου: Ἀλέξ. Κουτσουλόπουλος 2.

Ὑπὲρ νῆς δίδος Νίτσας Δοιδωρικιώτου : Ἀχιλ. Ζαφειρούλης 1, Βασίλ. Σισφυγγούλης 1, Ἰωάν! Σταμούλη, 1, Στ. Λεβέντης 1, Ε. Λουκάκος 3.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Διλῆς Διακοπούλου: Ἀνδρ. Πετράκης 2, Μύρων Δασκαλάκης 13, Στέλλα Ἐπιφανοπούλου 5, Τίτσα Μεϊμαρίδου 1.

Η Δίς ΑΙΛΗ ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὑποψηφία τοῦ Ἀστικοῦ Συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὑπὲρ τῆς δ)δος Εὐαγγελίας Χαραλαμπάκη: Ἰωάν. Γεωργάτος 2.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ἰσμήνης Φραγκιᾶ. Χρῆστος Στεφάνου 2, Ν. Παυλόπουλος 2, Ἰωαν. Γεωργανάς 2.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Μαρίκας Κουλιουμπᾶ: Ἀθ. Ψ... 1.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Αἴτσας Κανελλοπούλου: Γεώργ. Θωμᾶς 8.

Ὑπὲρ τῆς δνίδος Μίνας Κυριακοῦ: Π. Παπαδόπουλος 18.

Ὑπὲρ τῆς δνίδος Αὔρας Δειλινοῦ, (νέας ὑποψηφίας): Κλειὼ Βλαχίδου 6.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ

Ὑπὲρ τῆς κ. Καλλιόπης Χαρίση: Ἀντ. Κόρφης 2, Α. Τσούμας 1, Ἰωάν. Ἀθανασόπουλος 1, Β. Βλάχος 1.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Μιρίντας Μυράτ: Κ. Μυράτ 1.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Μαρίκας Κοτοπούλη : Γιάννης Λούντζης 10.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Μαρίας Κούρμη: Ἀνδρ. Μούζακιώτης 7.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ἀλίκης Θεοδωρίδου: Χρ. Ἀρώνης 2

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ζαζᾶς Μπιλλάντη : Χ. Γ. 4.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖ. ΤΑΞΕΩΝ

Ὑπὲρ τῆς κ. Βάσσως Ἰατροῦ : Γεώργ. Δημουλέας 3.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Λύδας Βέργου : Ἄλκηστις 5.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ

Ὑπὲρ τῆς δίδος Νίνας Μελαχροινοῦ : «Κωνσταντινουπολίτης» 25.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ἀντιγόνης Λιπαρώδη: Μενοῦνος 1.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Τούλας Χατζηϊωάννου : Ἀλέκος Μοῦτσος 5.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Δέσποινας Ἀλεξάνδρου : Δ. Ζήσιμος 2.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Ἀντιγόνης Πιπερά : Ἡλίας Ἠλιάδης 10.

Ὑπὲρ τῆς δίδος Βασιλείας Κωνσταντίνου : Ζήνων Ἀνδρεάδης 2.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Μ ύ ρ ω ν α Δ α σ κ α λ ά κ η ν, ψῆφοι ἀποκόπτονται. Περὶ λήξεως βλέπετε εἰς τὸ σημερινόν.

Κον Ἀ λ. Μ ο ῦ τ σ ο ν, μεταβίβασις ψήφων δὲν γίνεται κατ' ἀρχήν.

ΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ἀπὸ σήμερον κάθε καταχώρησις ποὺ ἀφορᾷ ὑποψήφιον τοῦ Φεμινικοῦ Δημοψηφίσματος θὰ ὑπολογίζεται πρὸς 20 μόνον λεπτὰ τὴν λέξιν.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΙΣ

ΑΘΗΝΩΝ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 4)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1) Ρίτσα Μεγαλίδου	277
2) Βιργινία Δαμπροπούλου	175
3) Δέλα Γιαννάφου	128
4) Ἰσμήνη Φραγκιᾶ	122
5) Ἀντιγόνη Μπαζᾶ	54
6) Ἰουλία Μπαζεβένη	34
7) Ὄλγα Οἰκονομίδου	26
8) Μαρία Δαμπροπούλου	13
9) Μίνα Κυριακοῦ	23
10) Δ. Κοῦφου	2
11) Ζίλδα Λενάφου	2
12) Αἴτσα Κανελλοπούλου	13
13) Βασιλική Ἀρμάγου	3
14) Φούλα Γιαναρέλη	2
15) Αὔρα Δειλινοῦ	6

ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 3)

1) Ἀλίκη Θεοδωρίδου	63
2) Φωτεινὴ Λούη	56
3) Μιράντα Μυρὰτ	57
4) Καλλιόπη Χαρίση	52
5) Μαρίκα Κοτοπούλη	48
6) Μαρία Κούρμη	44
7) Μαλπομένη Κολλυβᾶ	26
8) Ὀλυμπία Καντιώτου	25
9) Ζαζὰ Μπιλλάντη	22
10) Ἀφροδίτη Λαουτάρη	52

ΝΕΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑς,,

ΒΡΑΒΕΙΑ 500 ΔΡΑΧΜΩΝ

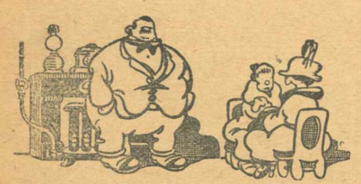

Ἕνας ἰατρός...

Τὸ μυστηριῶδες δωμάτιον...

Ἀπὸ ποῦ ἐνεφανίσθη ὁ σύζυγος ;...

Σᾶς παραθέτω τῆς τρεῖς αὐτὲς εἰκόνες : καὶ σᾶς καλῶ ὅλους ποὺ καταγίνεσθε μὲ τὸ γράψιμο νὰ γράψετε καὶ νὰ μοῦ στείλετε ἕνα εὔθυμογραφικὸ διήγημα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τριῶν αὐτῶν εἰκόνων. Ἡ λεζάντες τῶν εἰκόνων δὲν θὰ σᾶς χρησιμεύσουν φυσικὰ καὶ πολύ. Ἐτέθησαν ἁπλῶς διὰ νὰ σᾶς δώσουν τὴν πρώτην, τὴν ἀπαραίτητον ἐξήγησιν τῶν εἰκόνων. Προσοχή, πρὸς Θεοῦ, ν' ἀποφύγετε τὰς τολμηρότητας στὴν ἔκφρασιν καὶ τῆς ὑπερβολὲ:, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυλογίαν.

Γὸ πολὺ—πολὺ νὰ ὑπολογίσετε ὡς 1 1)2 στήλη κάθε διήγημα, "Οσον μικρότερον εἶνε τόσον θὰ εἶνε καὶ εὐπρόσδεκτον. Εὐχαρίστως θὰ δεχθῶ καὶ διηγήματα ἐκ μεταφράσεως, τῶν ὁποίων τὸ θέμα θὰ συμπέσῃ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὴς εἰκόνες, ποὺ δημοσιεύω. Διηγήματα διὰ τὸν διαγωνισμὸν θὰ δέχωμαι ἀνεξαιρέτως ἀπὸ ὅλας τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Σφαίρας», μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου. Ἀπὸ ὅλα τὰ διηγήματα θὰ διαλέξω τρία καὶ θὰ τοὺς δώσω χρηματικὰ βραβεῖα ἀξίας 500 δραχμῶν ἓν ὅλῳ. Δηλαδὴ ἕνα πρῶτον ἀπὸ 250 δραχμάς, ἕνα δεύτερον ἀπὸ 150 καὶ ἕνα τρίτον ἀπὸ 100.

Ἐπαναλαμβάνω ὅμως καὶ πάλιν ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρα φροντὶς νὰ μὴ λάβω πράγματα ἀηδῆ καὶ παιδιριώδη. Ὁποιος δὲν μπορέσῃ νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν ὅτι τὸ διήγημα ποῦ θὰ γράψῃ, ἐνδεχόμενον νὰ μὴν εἶνε ὅπως τὸ ἐζήτησα, καλλίτερα θὰ εἶνε νὰ μὴ μοῦ τὸ στείλῃ.

Τὰ διηγήματα πρέπει νὰ διευθύνονται σ' ἐμένα ἀπ' εὐθείας.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Ἔλαβα τὸ γράμμα σας, δίς *Αὔρα Δειλινοῦ* καὶ σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν... εὐχαρίστησιν ποὺ μοῦ ἔκάματε. Τὸ διήγημά σας τὸ βρῆκα πολὺ καλὸ καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσω. Φαίνεται πως ἔχετε καταρτισθῆ φιλολογικῶς ἀρκετὰ καλά. Θὰ ηὐχόμην νὰ σᾶς ἐμ.μοῦντο καὶ ἄλλες ἀναγνώστριες τῆς «Σφαίρας».—Δυστυχῶς, δίς *Ἐλένη Οἰκονόμου*, τὸ δικό σας ἔχει μιὰ ἐλαφρότητα ποὺ τὸ παρουσιάζει ὡς δοκίμον. Ἂν σᾶς εὐχαριστῇ τὸ γράψιμο δὲν ἔχω κανένα λόγο νὰ μὴ σᾶς παροτρύνω νὰ γράφετε, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι τότε μόνον νὰ μοῦ στεῖλετε κάτι πρὸς δημοσίευσιν ὅταν θὰ σχηματίσετε τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶνε ἀπολύτως καλόν. Ζητήσατε ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸ γραφεῖον.—Ὅπως βλέπετε. κ. *Πασσιᾷ*, ὁ διαγωνισμὸς διεπράχθη. Τὸ εἶχα σκεφθῆ κ' ἐγὼ πρὸ ἡμερῶν. Ἂς δοῦμε τώρα ποίαν ἀπόδοσιν θὰ ἔχῃ.—Ἀκόμα δὲν ἐδημοσιεύθησαν ὅλα ὅσα ἐδημοσιεύθησαν ὅλα ὅσα σᾶς ἔχω ἐγκρίνει, κ. *Τόλ. Χαλούλια*...Μὴ βιάζεσσθε.—Ἀφῆστε νὰ ἐξαντληθῇ πρῶτα ἡ παρακαταθήκη.— Τὸ εὐχητήριόσ σας, κ. Πάσ... νομίζω πως δὲν ἔχει κανένα ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀναγνώστας. Ἀντικαταστήσατέ το μὲ τίποτε ἄλλο. Ἂν θέλετε μπορῶ νὰ τὸ δημοσιεύσω εἰς τὴν σελίδα τῶν ἀναγνωστῶν.Δὲν ἦλθε ἀκόμη ἡ σειρὰ τοῦ, κ. *Ἀνδρ. Σμυλῆ*.. Δὲν μπορεῖτε σαῖς νὰ γνωρίζετε πὼς κανονίζω ἐγὼ τὴν ὕλην τῶν συνεργατῶν. Σᾶς βεβαιῶ καὶ πάλιν ὅτι δὲν παραβλέπω κανενὸς ξτὴ ξσειρά. Φυσικὸν εἶνε νὰ προτιμῶ τὰ διηγήματα καὶ τὰ τραγούδια.—Τὸ ἐγκρίνω, κ. *Γιάν. Γιαννέκ*.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 3)

1) Βάσσω Ἰατροῦ	214
2) Δόδα Βέργου	101
3) Κατίνα Χατζηϊωάννου	20
4) Μαρία Νικητοῦ	7

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 3)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1) Νίτσα Δοιδωρικιώτου	22
2) Πανμ. Κοσμᾶ	18

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 4)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1) Διλῆ Διακοπούλου	80
2) Ἐλισάβετ Γκινάλη	10

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 2)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1) Στυλιανὴ Μίζιου	2

ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

(Θὰ ἐκλεγῇ 1)

1) Πίτσα Σαμαρόπουλου	1

ΚΡΗΤΗΣ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 3)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1) Εὐαγγελία Χαραλαμπάκη	41
2) Μαρία Ζινιδάκη	10
3) Εὐθυμία Μαράσσου	3

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 2)

1. *Vichi Nicolaidou*	51

ΠΥΡΓΟΥ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 2)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1) Μαρίκα Κουλιουμπᾶ	5

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

(Θὰ ἐκλεγῇ μιὰ)

ΑΣΤΙΚΟΥ

1. Ἰωάννα Καρκαβέλλα	55

ΝΑΥΠΛΙΟΥ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 2)

1) Μελπομένη Μητρομάρα	1

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

(Θὰ ἐκλεγῇ μιὰ)

1. Ἀθανασία Τσιτάρα	34

ΥΠΟΨΗΦΙΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ

(Θὰ ἐκλεγοῦν 4)

1. Νίνα Μελαχροινοῦ	322
2. Μαρίκα Κομνηνοῦ	74
3. Ἀταλάντη Ἀντωνιάδου	64
4. Τούλα Χατζηϊωάννου	33
5. Δέσποινα Ἀλεξάνδρου	32
6. Ἀντιγόνη Πιπερά	17
7. Ἀντιγόνη Λυπαρώδη	4
8. Βασιλεία Κωνσταντίνου	2
9. Θάλεια Βόγοβιτς	3

ΕΙΚΟΝΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Εἰς τὰ Τυπογραφεῖα τῆς «Σφαίρας» ἐκτυπαῶνται ὑπὸ εἰδικοῦ πιεστηρίου εἰκόνες ὑποψηφίων δίχρωμοι καὶ τρίχρωμοι εἰς οἱονδήποτε μέγεθος καὶ εἰς τιμὰς συγκατεβατικάς.

Ἀπευθυνθῆτε διὰ κάθε παραγγελίαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας».

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

30 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΛΕΞΙΣ

—Παρακαλῶ θερμῶς ἂν κανεὶς γνωρίζει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνθυπολαχαγοῦ κ. Στεφάνου Πούρα νὰ μὲ πληροφορήσῃ. Γράψατε: Α. Μ. Γραφεῖα «Σφαίρας».

—Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες. Ἡ εἰρήνη δὲν μ' ἔστειλε καὶ μένα σὲ πόλεις, ἀλλὰ μ' ἄφησε ἐδῶ πάνω στὰ σύνορα. Ἂν θέλετε νὰ προσφέρητε στὴ μοναξιά μου εὐχάριστες στιγμὲς καὶ στὴ ζωή μου γλυκειὲς ἀναμνήσεις γράψετέ μου: Ἄγγελος Ἰακωβίδης 6ον τάγμα Προκαλύψεως 3ος λόχος τ. τ. 928.

—Θλιμμένη Φοιτήτρια, Ἐλευσῖνα. Παρακαλῶ ἂν ἔχετε τίποτε εἰδήσεις περὶ τοῦ Ἰωάννου Σκαρμούτσου. Γράψατε : Α. Γ. Γραφεῖα «Σφαίρας».

Θέλοντας νὰ ζήσω στὴν μοναξιά μου διακόπτω πᾶσαν ἀλληλογραφίαν. Εὐχαριστῶ ὅλες ποὺ μοῦδωσαν τὴν παρηγοριὰ στὸν ἄπελπι πρὸ πάντων γιὰ μένα Στρατιωτικὸ βίο. Γιῶργος Νικολόπουλος, «Σφαῖρα» θυρὶ 63.

—Δίς Ἔλλη Κίτρου : Γράψατε : Γεώργιον Βαγγερὸν ἐνταῦθα.

Ζητῶ ἀλληλογραφίαν γιὰ γνωριμία μὲ αἰσθηματικὰ κορίτσια 16—18 ἐτῶν. Μιχαὴλ Παντάκος *P. R.* Ἐνταῦθα.

Ζητοῦνται *ἐργάτριαι πεπειραμέναι* καὶ μὲ καλὰς συστάσεις διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου 3 κατάστημα γυναικείων πιλων τῆς δίδος Μαρίας Χατζημιχαήλ.

—Νέος ξενητεμένος σὲ μιὰ ἤρεμη γωνιὰ τῆς Ἀφρικῆς ἀνταλλάσει κάρτ-ποστὰλ καὶ ἐπιστολὲς μὲ δίδας γιὰ νὰ διασκεδάζῃ τὴν μονοτονίαν του. Σκοπὸς φιλία. Εἰς τὰς ἀπόρους ἀμβάζω τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Γράψατε : *Menelas 'Armassis, «Paterson, Goshonis & Co Ltd Duala (Cameroun) Afrique.*

—Μιὰ παοσφυγοπούλα, ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας τῆς Σμύρνης, χωρὶς ὑπερβολὲς λουλούδι στολισμένο, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ νέους 30 ἐτῶν καὶ ἄνω τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀμερικῆς, ἀνακουφιστικὴ τοῦ πόνου της, ἴσως καὶ τῶν βασάνων της, μὲ κάποια ἱερὴ σύνδεσι, Γράψατε : Βιργινία Ζώχου, Γραφεῖα «Σφαῖρας».

— Νέος, διδάσκαλος, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δίδα καλῆς οἰκογενείας. Σκοπὸς γάμος. Προτιμῶνται προσφυγοποῦλες ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. Ψευδώνυμα ἀποκλείονται. Γράψατε : Σταμούλην Ἰωάννην, καφφενεῖον Νέου Κόσμου, Λάρισσα.

—Νειρὸς δεκανεύς, εὑρισκόμενος εἰς τὸ μέτωπον ζητεῖ ἀλληλογραφίαν πρὸς διασκέδασιν τῆς μονοτόνου ζωῆς του μὲ μορφωμένα κορίτσια ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. Σκοπὸς ἱερός. Ψευδώνυμα ἀποκλείονται. Γράψατε : Δεκανέαν Χουλισρᾶν Ἡρακλῆν, 2ον λόχον, 25ου Συν)τος Τ. Τ. 938.

— Ἀνταλλάσσομεν αἰσθηματικὰς ἐπιστολὲς μὲ μορφωμένα κορίτσια. Σκοπὸς γναριμία καὶ ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ. Γράψατε : Δ. Θεοδόσιον καὶ Ἰσαὰν. Λεονάρδον. *P. R.* Ἀθήνας.

—Ἀλληλογραφῶ μετὰ εὐηγμένης καὶ καλῆς οἰκογενείας δίδος. Σκοπὸς ἱερός. Ἀποκαλύψας ἐν τῇ ἀλληλογραφία. Α. Χ., Πανεπιστημίου 47, Στοὰ Μαρούλη 13.

—Σίγκ Καρέν. Διατὶ δὲν ἀπαντᾷς ; Ζῇς ἢ πεθαίνης ; Γράψε νέαν σου διεύθυνσιν. Τὰ γράμματά σου μοῦ εἶνε ἀναπόσπαστα. Λάκης Βασιλείου. Τορπιλλ. «Ἀλκιόνη» Ναύσταθμος.

—Νέος σοβαρὸς ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ μορφωμένας δίδας καὶ χήρας Ἀθῖδας καὶ προσφυγοπούλας. Γράψατε : *P. C.* γραφεῖα «Σφαῖρας» θυρὶς 50.

—Κυρία Πολατόκο... ζητήσατε ἐπιστολάς μου Γ. Δ.

—*V. Verni*, σᾶς ἔχασα. Ἀπαντήσατε. Περιμένω. «Μαῦρο σύννεφο».

—Ἀλληλογραφῶ μὲ δίδας, ποὺ ξέρουν νὰ παηγοροῦν. Προτιμῶνται Θεσσαλονίκης. Γράψατε : Ὁ «Ἐγκαταλελειμένος» 44ον Συν)μα, Διαχείρησις, Τ. Τ. 930.

—Μιὰ πονεμένη ψυχὴ ποῦ χρόνια τώρα διψᾷ γιὰ νὰ βρῇ μιὰ ἀληθινὴ συντροφιά, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ ξενητεμένους Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς. Ἴσως στὴν ἀλληλογραφία τους μπορέσῃ γιὰ νὰ βρῇ παηγοριά. Π. Πολίτου. Ἀκάμαντος 13 Θησεῖον, Ἀθήνας.

Ἐπιλογὴ εἰδῶν μας παρουσιάζει τὸ ΠΡΑΣΙΝΟ ΣΑΛΟΝΙ. Τί ἔκτακτα καὶ ἀτελευταῖα μοντέλλα του. Παρακαλοῦμε

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΡΟΥ

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

Οἱ ἐργατες ἤρχισαν νὰ σκαλίζουν τὰ χώματα καὶ σιγὰ-σιγὰ ἔβγαζαν μέσα ἀπὸ τὸ λάκκο διάφορα ἱερὰ λείψανα : μικρὴ εἰκόνες, σταυροὺς, κανιγλάκια κτλ. Πὰ ἱερὰ αὐτὰ λείψανα, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν ἀνήκουν εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν εἶνε δὲ μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Τὸ σκάψιμο προχωροῦσε κανονικὰ καὶ ἡ ἀνακάλυψις ὁλοκλήρου τῆς ἐκκλησίας μὲ τὴς ἐννέα πόρτες ἦτο ἀσφαλής, ἦλθεν ὅμως πάλιν ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ σταματήσῃ τὸ σκάψιμο. Ἐπρόβαλλε τὴν δικαιολογίαν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀνασκαφὴ παρουσίᾳ τοῦ εἰδικοῦ ἐφόρου καθὼσον πρόκειται περὶ ἀρχαίων λειψάνων μεγάλης ἀξίας. Καὶ τὸ σκάψιμο ἐσταμάτησε καὶ πάλιν πρὸς μεγάλην ἀγανάκτησιν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Μάνδρας καὶ τῆς Ἐλευσῖνος.

Ὁ Μπάρδης κ' ὁ Μουρίκης ἦσαν ἀπαρηγόρητοι. Ὁ τελευταῖος ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα νὰ βλέπῃ στὸν ὕπνο του τὴν Παναγία, ἡ ὁποία διαρκῶς τοῦ μιλοῦσε γιὰ τὴν ἐκκλησία μὲ τῆς ἐννέα πόρτες.Τιμποροῦσεδμωςνὰκάνῃ;

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἦταν αὐτηρά. Ἀναγκάσθηκε λοιπὸν ὁ Μουρίκης νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Μ. Μητροπολίτου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγνωστοποίησε τὰ διατρέξαντα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασίν του διὰ νὰ μὴ καταστραφῇ τὸ χωριὸ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τῆς Παναγίας, τῆς ὁποίας ἡ διαταγὲς δὲν ἐξετελοῦντο. Ὁ Μητροπολίτης ὑπεσχέθη νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις καὶ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις σχετικάς, ἐφ' ὅσον πεισθῇ ὅτι πραγματικῶς πρόκειται περὶ θαμμένης ἐκκλησίας

Ὁ Μουρίκη ὅμως δὲν ἡσύχαζε μ' αὐτά. Μιὰ μυστικὴ ἀνησυχία τὸν ἔτρωγε. Κ' ἀπάνω στὴν ἀνησυχία του αὐτὴ ἐπεσκέφθη τὸν μεγαλοβιομήχανο κ. Χαρίλαο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησε νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἐκκλησίας. Ὁ κ. Χαρίλαος δὲν μποροῦσε τίποτε νὰ κάμῃ ἐφ' ὅσον εἶχεν ἀπηγορεύσῃ τὴν ἐκσκαφὴν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία. Ὑπεσχέθη ὅμως ὅτι μόλις ἡ Ἑταιρία θὰ ἐπέτρεπε νὰ συνεχισθῇ τὸ σκάψιμο αὐτὸς θὰ προσφέρετο νὰ καταβάλῃ ὅλα τὰ ἔξοδα διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκκλησίας μὲ τὴς ἐννέας πόρτας.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Πληρηγορημένος ὁ Μουρίκης ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ τοῦ ἔκανεν ὁ κ.Χαρίλαος καὶ τὰς ὑποσχέσεις ποὺ τοῦ ἔδοσε ἔφυγε πάλι γιὰ τὸ χωριό του. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνη ὁ Μπαρδῆς μαζῆ μὲ τὸ Μουρί

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΦΟΡΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΟΥΣ

Πιρδίκω μ' π'λίμ'.

Νὰ πᾷς νὰ κοιμ'θῇς μὲ τ' μάνα σ' διάλ' μπουφουγκιών' πῶς νὰ σὲ πῇ οὐ πάσα ἕνας χριστιανός, ἀπ' τώρα ἰσχάτους μ'σήκουσις νιὰ μύτ' σὰν κὶ τοῦ ξελουπετείαρουν. — Τί ἔκαν' λιέει; νὰ πάου ἰγώ; τοῦ κακό σου τοῦ κιρὸ κὶ τὰ μαῦρα σ' τα σύκα, ὀϊ θὰ μ' πῇς ἰμένα να πάου νὰ κοιμ'θῶ ἰγὼ μὲ τ' μάνα σ'.

Τί μὲ πέρνασες οὐρὲ γιὰ Σπανιά, γιὰ κατ'τὰν Λανδρύ, γιὰ παραπιταμένουν μ' ἔχ'ς, ὥσπιρ φλούδα ἀπ' τ' ἀγγούρ', ἀποῦ ἐκεια ἀπ' ξιφλουδᾶς πάσα μπουνόρα σὰν κὶ νάν' χάπια 'ζανουφέλ'. Ἔ, καλα ντέ, μ' πῆρες τ' αὐτιὰ μέρα μεσάν'κτα, ἰμπιδὴς μαθὲς μέσ'τλες τοῦ κουμπόδιμα μὲ τ'ς παλαβὲς τ'ς γρουσάρω κί... λ'τάνεια θέλ'ς σὰν κὶ τὰ 'κουνίσματα; 'Ασχτίρ' παλκοκούταβου..

'Ιεξ ἄλλου, οὐρή, δὲν τοῦ πῆρις γαμπὲρ τοῦ νουμουθετ'κὸν διάταγμα ἀπ' ἔχ' καταργήσ' προῦ ἀμνημονεύτουν χρόνουν τ'ς γρουσάρ'ς κὶ τόρα τ'ς χρισιμοποιοῦν οὐ μπακάλ'δες γιὰ δράμια δουδικαμ'σάργια.

'Αμ ποῦ νὰ τοῦ πάρ'ς χαμπὲρ, διάλ' ἀβδιλοῦ, πέρι μ' τ'ς ἔστ'λες ἰμένα νὰ φκιάσου φουστ'νέλα νὰ ψ'νήσου φέσ', τσαρούχια κὶ κάνα ντουλαμά, μὶ τ'ς ὑπουδέλ'πες νὰ πληρώσου τὸν ὀφειλούμινουν—ἰννοείτι κὶ γὰρ— τσερεμὲ ἀπ' χίλια δ'λάρια...

Τὶ μ' τ'ς ἔστ'λες ἐφτούνις, οὐρέ, για νὰ μὲ βάν'ς σὶ μπελιὰ νὰ τρέχου στα νερουδικεία γουρὶς κανια ἀπουλαβὴ γιὰ ἀπ' πάρ' γουρ'νότριχα νὰ πλερώσου τοὺν φόρουν καταναλώσιους τ' καπνοῦ σὶ νιὰ γούρν' ἀσβέστ' να πάου οὐ ἄφαλους σὰν τ' Χαραμαντὰ τὰ γιλάδια.

Ἄκ' να ἰδῇς. Τ'ν περασμέν' Πέφτ'... Ἄν'ξ' τὰ στραβάς σ' ντέ, ὅρνιου, κὶ βάλ' διάργυρου στ' αὐτιά, χαβιά στου καπὰν σ' κὶ πιτσένιου βρακὶ γιατ' σὰν δώκ' οὐ ἄϊ Στάθ'ς κὶ ρουβουλήσου κατὰ τοῦ Βραχώρ', τάρα μανέλα θὰ δ'λέψ' κὶ μύλους θὰ σ' ἀλέσ'.

Τ'ν περασμέν' Πέφτ' μοῦφερ' τοῦ κουμπόδιμα οὐ Πανταζιὸς οὐ Μαχιρουσφαμένους, κατὰ πρώτ'ς νόμισα ὅτι πραγματ'κῶς δ'λάρια τ'ς 'Αμέρ'κας εἶχες μέσα κὶ ρουβόλ'σα στὰ ἐμπουρικά. Τράου σὶ νιὰ β'τρίνα.

Φ'στανέλις τρακό'ς δραμές.—Φέσια κατοκουσπέντι. Φούντις κὶ λοιπά... ἔκανα λουγαργιασμὸ καλὰ κὶ σπεύδου στοῦ σαράφ'κου προὺς ἰξαργύρουσιν δ'λαρίουν.

—Πόσα τα δ'λάρια οὐρέ; τ' κρένου.

—Σαράντα ὕφτα μ' λιέει.

Φόρα τοῦ σκαλ'τσούν ἀπ' εἴχες γιὰ κ'πόδιμα κὶ τ'μάζου τοὺ γκιστάν'.—Τί εἶν'ἐφτοῦνα οὐρέ, μ' λιέει, εἶσι ἀπατιῶν κὶ φ'νάζ' τοὺν χουρουφύλακα.

Βλέπου τὰ σκούρα κὶ λιέου μὶ τοῦ νοῦ μ' πάλι φασαρίες θὰ ἔχ'ς Μήτρου κὶ θὰ πλερώ'ης οὖλ' τ'ς τρεγούμεν' κὶ ἐκρεμεῖς λ'γαργιασμοὶ τ' Μαουρουμάτ' κὶ σφίγγουμι τοὺν κατήφουρου.

Ἔδουκ' οὐ Χ'στὸς νὰ γλυτώσου ἀπ' τὰ νύχια τ'ς 'Αστ'νουμίας τ'ν Πόλεουν γιὰ να πέσου μπεχτουκέφαλα σὲ νιὰ γουρν' ἀσβέστ' παρὰ τοῦ Ζάππειουν κὶ νὰ ἀπουλέσου ἰνθᾶδι, γρουσάρ'ς τσαρούχια, φέσ', κὶ παρὰ πράσσου ἰγὼ οὐ ἰπουφινόμινους νὰ ψ'τοῦ ὥσπερ πανουκλιασμένους.

Εὐτ'γῶς ὅμους ἤτ'ν διαουρτιασμένου τ' ἀτ'ν γλύτουσα.

ΜΗΤΡΟΥΣ ΚΟΥΡΝΟΓΑΛΟΥΣ

REVUES ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η ΣΤΕΝΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Γιὰ τὴν στενὴ κι' ἐγὼ θ' ἀγωνισθῶ
κι' ἂς πᾶνε ὅλοι οἱ ἄλλοι [νὰ κοιμῶνται,
γιατὶ ποτέ, μὰ τὸ Θεό, [δὲν λησμονῶ
πῶς τὰ καλὰ μὲ κόπους [κτῶνται.
Μ' ἀρέσουν τὰ στενέμα- [τα πολὺ
ἰδίως τώρα ποὺ τὸ κρύο [ἀρχινάει,
ἐξ ἄλλου στὴ στενὴ τὴν [περιφέρεια
κανένα ξένο χέρι δὲν χωράει.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ

Ἀμὴν, ἀμὴν
φάσκω ὑμῖν,
συμβολῖται καὶ συμβολίτριαι
προσφιλῆ,
καθάπερ θὰ σᾶς τὰ διαλέξω
τούμπαλιν ἐν τῇ παρὸν στηλί.
Νῦν ἤγγικεν ἡ ὥρα
καὶ ἡ σθιγμὴ
τουθόπερ ξεπατωθήτω ἅπαν,
ἡ γῆ,
τὸ οποῖον
γαῖα πυρίτιδος μιγεῖον
εἰς ἅπαξ ἀπέραν̓δον νεκροταφεῖον
Καὶ ἰδοὺ σημεῖα καὶ τέρατα
ποιοῦνδαι ἀπτὸν τὸν καιρὸν

καὶ ἡμερῶν φθασασῶν τὰ μᾶλα χαλεπῶν,
καθόπερ ὁ ἀλχαῖος 'Αγκαθάγγελος καὶ προκάτοχός μου προειπών.
Νῦν γοῦν ὁρῶμεν σεισμοὺς ἐν 'Ιαπωνίᾳ,
γλυτώσας μόνον ὁ Τσὶν Τσὼν
ἀπὸ ἀπτὴν τὴν θεομηνία.
Τί δὲ νὰ λέξω διὰ τὴν Ρωσσίαν,
ἥπερ οἱ Βολσεβίκοι τιτρώσκουσιν
ὁ εἷς τὸν ἕτερον μετὰ βουλιμίαν;
'Εξ ἄλλου μέγαν τρελλοκομεῖον ἐν 'Ιταλίᾳ,
ὅπερ καὶ διὰ ταῦτα μεταβέβηκεν εἰς
Κέρκυραν πρὸς θεραπεία,
οὐκ μὴν κάλλιον θὰ ἔπραττεν ἐλευσόμενος
εἰς δαφνίον, τὸ ὁποῖον
εὐάερον καὶ εὐήλιον παραφρονοκομεῖον.
Ταῦτα εἶχον λεξεῖν ἐν συνδομίᾳ
περὶ τὴν ἐλχουμένην δεπτέραν παρουσίᾳ
καὶ τᾶδε εἰποὺς νίπθω τὰς χείρ μου νῦν
καὶ ἁμαρθίαν οὐκ ἔχω ποσὴν, τὸ ὁποῖον
καλὴν ἐνδάμωσιν καὶ ἀνδίον.

Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΙΑΤΙΚΟ

Σπασμωδικώτατον μῆτερ μου,

Ἔχω λίαν μεγάλην χλῖψιν, ὅπου ὁ Ἀρζὲρ εἶπε νὰ μὲ ἀποστείλῃ εἰς τὸ σοκομεῖον τῆς Κελκύρας διὰ νὰ μάθω τραβῴδια, ἕνεκα ὅπου θὰ ἐνάρξουν τώρα ἡ αἴθουσες τῶν κινεμὰ καὶ τῶν μπονζοὺρ σφίξ, ὅπου θὰ μὲ καλᾶνε διὰ νὰ τραβουδῶ, π.χ. ὅπως κάμνει ἐκείνη ἡ μαμμὴ ἡ Κυπαρίσσω μαζῆ μὲ τὴν ἐξαδέρφη της τὴν Καντύλαινα. Ὅμως ἐγὼ δὲν θὰ πααίνω εἰς τὸ ἄνωθεν σοκομεῖον, ἕνεκα, ὅπου, ἐπειδὴ δὲν θὰ κατολθώσω νὰ ἐπιστρέψω, λόγῳ ποὺ οἱ 'Ιτάλιδοι τοποθετοῦν, (κοινῶς βάζουν), κεφάλαιον φόρο, δηλαδὴ κεφαλιάτικο, εἰς τὸ κατέκσστον ἄτομον, ὅπου ἐγὼ εἶμαι λίαν εὐτραφὴς γύναιξ καὶ θὰ πλερώσω γιὰ πολλὰ κεφάλαια καὶ νούκου συμφέρει πανδελῶς καὶ τίποτις. Καλὰ ποὺ δὲν τοποθετοῦν φόρον καὶ εἰς τὰς γάμβας, διότι τότες οὐδὲ καὶ ἄλλοι μονος! Θὰ ἐπλέρωνα τὰ μαλλία τοῦ κεφαλαίου μου, ἕνεκα ὅπου μὲ ἔτεξες πολὺ παχέαν εἰς τὰ ὑπ'κάτω ἄκρα καὶ μοῦ λέει ὁ Ἀρ'ὲρ τὸ πῶς οἱ γάμβαι μου προσομοιάζουν μὲ ἐνδαμιζάνας τοῦ κρασίου, κακοράχει ὁ σχολάρχης.

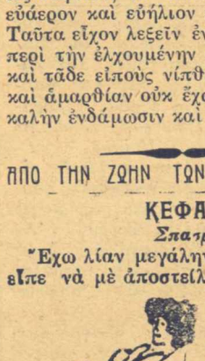

Προσχυνῶ τὴν χάριν σας, ΒΕΤΤΑ

Υ. Γ. Στεῖλε μου καὶ ὀλίγον μοῦσθον ἀπὸ τοὺς καλποὺς τῶν κόπω σας διὰ νὰ τὸν ποιήσω μουστοκόλορα, ἕνεκα ὅπου ὁ Ἀρζὲρ θέλει νὰ βουτάῃ καμμιὰ πενηνταριὰ τὸ πρωΐ εἰς τὸν καφφέ του. *Ἐγὼ ἤδη μὲ τὸ συμπάθειο.*

Κάθε στενὸ ἔχει τὴν νοστιμάδα του
καὶ πάντα ἔχει μιὰ καλὴ ἰδιότητα.
Ἀνέκαθεν σ' ἐμᾶς ἐδῶ τοὺς Ἕλληνας,
μᾶς ἄρεσε πολὺ κάθε στενότητα.
Στενὰ παπούτσια καὶ στενὸς κορσζέ,
στενὰ φουστάνια καὶ στιβάλια,
δρόμοι στενοί, σπίτια στενά, στενὴ Βουλή,
στενὰ καὶ μερικὰ κεφάλια.
Στενόκαρδοι, στενόμυαλοι, στενόψυχοι,
στενόποδοι, στενόχωροι κι' ἀκόμα
στενοὶ μέσα στὸν κόσμο γεννηθήκαμε,
στενώτεροι θὰ μποῦμε μέσ' στὸ χῶμα.
Ζήτω λοιπὸν σὲ ὅλους τοὺς στενούς,
ζήτω καὶ τῆς πολιτικῆς ποὺ θὰ στενήνῃ,
προσέξατε ὅμως ὅλοι τὴ στενὴ
μὴν τύχῃ καμμιὰ μέρα καὶ...φαρδύνῃ.

Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΡΑΒΔΟ

Ἄλλες μηχανὲς μοῦστησες πάλε, ρὲ Μανιώ μου περιστροφικιὰ κι' ἐφταχύλιντρη. Ξηγιέμαι καντηλάκ ;.. τὸ καντηλάκι σου..;Πάλε ὄξου μοῦ τόρριξες κι' ὥρα ε'νε νὰ σὲ βάνω πάλε μέσα γιὰ τὰ καλά. Σ' ἀντελήπτην τὰ προῃὲς ποὺ βολτάριζες κάτου στὸ μεταχειρισμένο Φάληρο—τὸ παληὸ ῇέλω νὰ πῶ,ρὲ λεβεντοπνῖχτρα— καὶ ξαφνιάστικα ἔτσι ποὺ σ' εἶδα νὰ μοῦ κρατᾷς ἀνὰ χεῖρας μιὰ ζωῴδη ῥάβδο, σὰ νᾶσουνα μακαντάσης τοῦ Λεβίδη — περασμένα μεγαλεῖα, ἀδρεφούρα.

Μόδα μοῦ λὲς καὶ συρμός... Ρέ, τὶ σκέσι ἔχει ἡ γυναῖκα μὲ τὴν μαγκούρα; Ἂν μοῦ βγαίνῃς τοῦ λόγου σου στὸ σουλάτσο μὲ μαγκούρα ἐγώ, ρέ, τότες πῶς πρέπει νὰ βγῶ; Μὲ πολυβόλο γιὰ μὲ τοπομαχικό;

Ἐγὼ σὲ θέλω ἔτσι ἀτόφια ὅπως σ' ἔχω μοντάρει παλαιόθεν. Κοντοφούστανο, κότσος, στιβάλι κόκκινο, τσαντάκι σταχτέ, ὀλὲ καὶ ἄνεπ μαγκούρα. Μὴν τῃρᾷς τί κάνουνε στὴν Κηφιζιὰ καὶ στὸ Μαροῦσι ῇ μεγάλες κερίες. Αὐτὲς δὲν κρατᾶνε τὴν μαγκούρα ὄντας βγαίνουνε στὸν περίπατο. Τὴν κρατᾶνε καὶ στὸ σπίτι οὖλη μέρα γιὰ νὰν τοὺς φοβόνται, ρέ, οἱ ἄντρες τους καὶ νὰ πλ(ρώνουνε τῆς μοδίστρες τους. Μπῆκες; Κάτσε τὸ λοιπὸς φρόνημα για

'ΕΝΑ ΦΙΛΙ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ,,

νὰ μὴ σὲ τρακάρω κἄνα βράδυ στὸ δρόμο καὶ σὲ κάνω νὰ βάνῃς στὸν ὕψο τὰ πάνου, τὰ κάτου καὶ τὰ παρακάτου ἄκρα σου.

Ἡ γυναῖκα εἶνε γυναῖκα. Βάσταγε, ρέ, ἡ Εὔα μαγκούρα; Θὰ μοῦ πῇς καλλίτερης νὰ βάσταγε, γιατὶ ἐτότες θα τὸν κανόνιζε στα γιομάτα τὸ διάολο καὶ δὲν θὰ τὸν ἄφινε νὰν τῆς δώκῃ τὸν ἀπαγορεμένο καρπὸ ἔτσι ποὺ δὲν θὰ βασανιζόμαστε σήμερης ἐμεῖς οἱ δευτερόπλαστοι. Καλὰ τὰ λές, μὰ ἐδῶ ποὺ φτάσαμε τώρα μήτε διαόλοι ὑπάρχουνε μήτε ἀπαγορεμένοι καρποί. Ἢ γυναῖκες τὸ σήμερο τὰ τρῶνε οὖλα καὶ χωρὶς νὰν τοὺς τὰ δώκῃ ὁ διάολος.

Παράτα τὸ λοιπὸς τὴ ῥάβδο, εἰδ' ἄλλως ἑτοιμάσου γιὰ τὸ πολυχρόνιο. Εἶπες τίποτις;

Ο ΒΛΑΜΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΗΣ ΜΟΔΙΣΤΡΟΥΛΑΣ

Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ

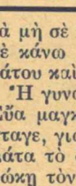

Ἄχου, μαμάκα μου, μαμακίτσα μου, μαμαμακούλα μου, μαμακουλίτσα μου, εἴδατε τὶ γεγονότατα ποὺ ἐπισυμβαίνουν εἰς τὴν ἀνθρωπότην;Ὁ Θανάσης μοῦ λέγει νὰ γλενδήσωμεν βιζαβὲ κι' ἀτεναντίας διότι ἔφθασεν ἡ δευτέρα περιουσία καὶ ἡ ἐντέλεια τοῦ αἰῶνος... Ἄχου κ' ἐγὼ τώρα ποὺ ῥάπτω τὴν προίξ μου πῶς θὰ γίνῃ ὁ γάμος μου ποὺ θὰ ἀποθνήξουν καὶ ὅλοι οἱ ἱεροὶ καὶ δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ στεφανωθοῦμε ; Ἄχ, Θανάση μου, διατί νὰ μὴ μὲ πάρῃς νωρίτερον διὰ εἴμεθα τώρα συνενωμένοι καὶ νὰ ἀποθνήξουμε μαζῆ; Πῶ πῶ τρομάρα μου τί μοῦ ἔγραπτε ἡ μαγκούφα μου ἡ τύχη μου! Νὰ μὴν κατορθώσω νὰ βάλω στέφανο στὸ κεφάλι μου... Ἄχου, Θανάσι μου, χρυσό μου πολακι, διατί μὲ παιδεύεις ἔτσι ; Ἐγὼ ἡ κακομοιρούλα μου σὲ ἠγαπῶ καὶ θέλω νὰ σὲ πάρω καί ἂς εἶσαι καὶ στρατιώτης. Δὲν πειράζει, πεφιλημένε μου...

Ἄχ! Βάχ!
Θὰ σ' ἠγαπῶ ἐν ὅσῳ ζῶ
καὶ εἰς αὐτὸ τὸ χῶμας
κι' ἂν οἱ νεκροὶ αἰστάνουνται
θὰ σ' ἠγαπῶ ἀκόμας.

Η ΜΑΡΙΤΣΑ

ΤΥΠΟΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΣΦΑΙΡΑ,
ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16